Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen Yıl: 13, Sayı: 17 (183)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Eylül 1986

HER ŞEY ULUSAL KONFERANSIN BAŞARISI İÇİN !

28 EYLÜL'DE SANDIK BAŞINA ANAP'A OY YOK !

Türkiye Komünist Partisi MK'nin Çağrısı

İşçiler, emekçiler, kardeşler,

Bir avuç vurguncudan başka hiç kimseyi temsil etmeyen, IMF'nin ücretli adamı Özal ve ortaklarına "DUR" demenin zamanı gelmiştir. Şimdi 1983 yılında işkenceci general Sunalp'in partisini darmadağın eden seçmenin elinde, o zaman çaresizlikle ANAP'a verdiği oyları geri alma fırsatı vardır.

28 Eylül'de yapılacak ara seçimlerde 10 ilin seçmenleri kullanacakları oylarla tüm Türkiye halkının isteğine uygun bir sonucun elde edilmesini sağlayabilirler. Oyların çoğunluğunu alamayan bir ANAP hükümeti barış düşmanı, halk düşmanı planlarını uygulamaya kolaylıkla cesaret edemez. Eğer muhalefet partileri ve seçmenler bu seçimlerde aktif bir tutum alır, birlik içinde hareket ederlerse ANAP hükümeti uzun süre ayakta kalamaz.

Yurttaşlar,

ANAP, işçilerin hakkını hukukunu tanımaya yanaşmayan, ücretleri memur maaşlarını sürekli düşüren, devlet memurlarını fişleyen, rejime karşı çıkanı, hak isteyeni işsiz bırakan, işsizliği bir sorun olarak görmeyen partidir. Bu parti üretici köylülerin ürünlerine devlet desteğini kaldırdı. Destekleme ve taban fiyatlarını sürekli indirerek köylünün hasadına, ürününe hak ettiği fiyatı vermedi. Bu parti halkın alım gücünü sürekli azaltan, es-

Arkası 8. sayfada

TÜRKİYE KÜRDİSTANI'NDA TERÖR: HEDEF SİVİL KÜRT HALKI

TKP MK'nin Kamuoyuna Açıklaması

Türkiye Kürdistanı'nda doğrudan doğruya İçişleri Bakanlığı'nın ve askeri makamların kışkırtmasıyla tırmandırılan olayları bahane eden hükümet 15 Ağustos 1986 günü Irak topraklarında Kürtlerin yerleşim merkezlerini hava kuvvetlerine bağlı uçaklarla bombalamıştır. Komşu Irak'da yaşayan sivil Kürt halkına karşı girişilen bu terörist saldırıyı TKP nefretle protesto ediyor. Evren-Özal rejiminin Irak topraklarında yaşayan insanlara karşı bu saldırısı Reagan yönetiminin Libya'ya, Lübnan'a, Nikaragua'ya karşı giriştiği terörist saldırılardan farklı değildir. Ve uluslararası terörizmin bir parçasıdır.

Hükümet, İran-Irak savaşının yeniden kızıştığı ve ülkede ara seçimlerin yaklaştığı şu sırada, terör eylemleri bahanesiyle hem komşu ülkeler üzerinde askeri operasyonları olağanlaştırmayı ve güç gösterisinde bulunmayı, hem de kamuoyunun dikkatini ülkenin ağır ekonomik-sosyal-politik sorunlarından uzaklaştırmayı amaçlıyor.

Olaylar bu kanıyı doğruluyor.

Bilindiği gibi bundan bir süre önce İçişleri Bakanı ansızın polis ve öteki kolluk kuvvetlerini teftiş bahanesiyle Doğu illerine gitmişti. Bundan bir süre sonra 9 Kürt yurtseveri öldürülmüş, hükümet basına, bu yurttaşların çatışmada öldürüldüğü yolunda yalan açıklamalarda bulunmuştu. Bu katliam Türkiye Kürdistanı'nda silahlı çatışmaların yeniden tırmanmasına ve 12 Ağustos 1986 tarihinde bir binbaşı ve 10 erin ölümüne yol açmış, bu askerler hükümetin ve Genelkurmayın karanlık amaçlarının kurbanı olmuşlardı. Bütün bunlar hükümetin Türkiye Kürdistanı'nda, İran-Irak sınır boylarında askeri hareketler için planlı bir şekilde bahane yaratmak istediğini kanıtlıyor.

Arkası 8. sayfada

NÜKLEER DENEMELER DURDURULSUN !

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Açıklaması:

Sovyetler Birliği, Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov, ülkesinin, 6 Ağustos 1985'den bu yana tek yanlı olarak uygulamakta olduğu nükleer denemeleri dondurma kararını 1 Ocak 1987'ye kadar uzattığını açıkladı. Sovyet lideri, bu yıl içinde yapılacak bir Sovyet-Amerikan doruk toplantısında nükleer denemeleri yasaklayan bir anlaşma imzalanmasını önerdi.

Türkiye Komünist Partisi, Sovyetler Birliği'nin bu kararını ve getirdiği anlaşma imzalanması önerisini yürekten destekliyor. Sovyetler Birliği, bu kararı ve bu önerisiyle, yalnızca sosyalist bir devlet olarak değil, aynı zamanda nükleer bir güç olarak üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmiştir.

ABD yönetimi adına Beyaz Saray sözcüsü Larry Speaks'in, Sovyet kararını ve önerisini bir "propaganda" olarak nitelendiren, ve ABD'nin nükleer silahlarda sözümona geri olduğunu öne sürerek, nükleer deneme yapmaya ihtiyaç duyduğunu belirten açıklaması, insanlığın geleceği konusundaki büyük sorumsuzluğun yeni bir örneğidir.

ABD'nin nükleer denemelere ihtiyaç duyduğu savı, doğru değildir. Çünkü Sovyetler Birliği'nin nükleer denemeleri tek yanlı olarak durdurduğu 6 Ağustos 1985'den önce ABD 798, Sovyetler ise 565, yani 233 daha az deneme yapmıştır. Sovyetlerin hiç deneme yapmadığı son bir yıl içinde ise ABD 18 nükleer deneme gerçekleştirmiştir.

ABD yönetiminin amacı, nükleer silahlanma yarışını sürdürmektir. Nükleer denemelerin durdurulması, nükleer silahların geliştirilmesini önleyeceği için, nükleer silahsızlanmanın yolunu açacaktır. ABD yönetiminin istemediği budur.

ABD yönetiminden farklı olarak dünyamızdaki büyük ya da küçük, sosyalist ya da kapitalist, çok sayıda ülke Gorbaçov'un önerisini des-

Arkası 8. sayfada

TKP 66 Yaşında

ÇOK DAHA BÜYÜK BİR GÜÇLE ÖNE ATILMAK İÇİN

Hüseyin ALEV
TKP MK Politik Büro Üyesi

Yaşadığımız nükleer çağda değil 66 yıl, on yıl geriye bakış bile, hepimizde sonu görülmeyen uzun bir tarih dehlizine dalmışız izlenimi yaratabilir. Her yaşadığımız yıl neler olmuyor, neler değişmiyor ve neler başdöndürücü bir hızla tarihin derinliklerinde yitip gitmiyor? İnsanlığın ilk tekerleği keşfedene kadar geçtiği milyon ve milyonlarca yıllık tarih, günümüzde saatlerle, saniyelerle hesaplanır olmuştur.

Yalnız artık müzelere kaldırılmış nice mekanik aletlerin ilk keşif günleri değil, fakat mülk edinmenin özel biçimini savunma temelinde ortaya çıkmış politik, ideolojik akımların debdebeli günleri, uzun oluşum tarihleri, artık insanların belleklerinde hiç bir canlı yankı uyandıramıyor.

Fakat komünist hareketin tarihi olanca canlılığını koruyor. Bundan 66 yıl önce TKP'nin kurulduğu 10 Eylül 1920 yılı, her geçen gün daha fazla, daha derin ve daha çekici bir anlam kazanıyor. Bunun biricik sırrı, TKP'nin çağımızın biricik bilimsel öğretisine, Marksizm-Leninizme dayanmasıdır. Çağdaş dünyadaki hızlı ve karmaşık değişiklikleri böylesine doğru açıklamaya ve insanlığın karşı karşıya olduğu nükleer çağın keskin sorunlarına, her şeyden önce uygarlığın varolma-yokolmasına ilişkin barış ve savaş sorunlarına böylesine açık çözümler getirmeye yetenekli, insanlığı böylesine yepyeni ufuklara doğru yöneltmeye yetenekli bir başka öğreti yoktur.

TKP Marksizm-Leninizmin partisi olarak kuruldu, bugün de böyledir ve gelecekte de böyle kalacaktır. O nedenle TKP, Türkiye'nin çağdaş aklı ve devrimci yüreğidir.

TKP'ni 10 Eylül günü kuran komünistler, Birinci Dünya Savaşı'nın dehşetini yaşamış işçiler, subaylar, erler ve aydınlardı. Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü, emperyalist savaş ve Büyük Sosyalist Ekim Devrimi ve onun Barış Buyrultusu, bu insanları Osmanlı ortaçağından yeni bir çağa uyandırdı. Sömürgeci devletlerin aç kurtlar gibi üleştiği Osmanlı ülkesinin bu insanları, bizzat Ekim Devrimi'nin getirdiği barışla kişisel özgürlüklerine kavuştular, esaretten kurtuldular ve Ekim Devrimi'nin sömürüye son veren örneğinde Türkiye'nin de yarı sömürgelikten kurtulabileceğine, kendi sosyal kurtuluş yoluna koyulabileceğine inandılar. Leninizmin bayrağı altında birleşen bu bir avuç komünist, aynı zamanda kurtuluş savaşımızın şanlı mücahitleridir.

Daha kurulduğu ilk gün olduğu gibi, bugün de TKP'nin programı, politik amaçları hem şimdiki durumda, hem de gelecekte nüfusun ezici çoğunluğunun gerçek çıkarlarını ifade ediyor. Artık şu da kesin bir dille söylenmelidir: TKP'nin amaçları, aynı zamanda ülkemizde yaşayan bütün insanların ve tüm biyolojik-doğal varlıkların nükleer çağda varoluş-yokoluş sorununa biricik doğru çözümü getiriyor. Böylece TKP **işçi sınıfının sınıfsal ve enternasyonalist partisi** olarak hem nüfusun ezici çoğunluğunun çıkarlarını dile getiren **ulusal bir parti** niteliğiyle savaşıyor, hem de tüm uluslararası komünist hareket gibi, merkezine insanı koyduğumuz tüm doğanın sonsuz varoluşuna yönelen **hümanist ve evrensel bir nitelik** taşıyor.

Bunun da biricik sırrı, TKP'nin kurulduğu ilk günden beri işçi sınıfının partisi olmasındadır. Öğretimizin kurucuları Marks ve Engels, tarihte yalnızca işçi sınıfının kendisini kurtarırken tüm ezilenleri de kurtaran en devrimci sınıf olduğunu gösterdiler. Büyük Sosyalist Ekim Devrimi ve öteki sosyalist devrimler bu görüşü parlak bir şekilde doğruladı. Yalnız doğrulamakla kalmadı, işçi sınıfının tarihsel misyonu, herşeyden önce sosyalist ülkelerin pratiğinin açıkça kanıtladığı gibi, yeni çizgiler kazandı: Şimdi işçi sınıfı kendisini kurtarırken, tüm insanlığı ve doğayı da kurtarma ödevini yerine getiren en devrimci sınıf olarak tarih sahnesindedir.

Kendi geçmişini, tarihini, temel ilkelerini inkar etmeden her tarihsel dönemeçte, her yeni gelişme karşısında kendisini yenileme yeteneği göstermesi, komünist hareketin gururla dile getirdiği başlıca özelliğidir. Bir başka deyişle, süreklilik içinde yaratıcı gelişme ilkesi, partinin ideolojik, teorik çalışmalarının ana ilkesidir. Süreklilik ve yaratıcı geliştirme, Marksizm-Leninizmin bilimsel doğasıyla, bizzat işçi sınıfının hem kendisini, hem toplumu değiştiren pratiğinin diyalektik etkileşimini ifade ediyor. Partimizin 12 Eylül'den sonra özellikle 5. Kongre ile ve 5. Kongre'den bu yana kendi doğrultusunu aralıksız bir şekilde gözden geçirmesi, geliştirmesi, sıradan bir "arayış" değil, partinin gelişme yasallığıdır.

Marksizm-Leninizm'in ideolojik hasımları, komünist hareket tarafından yükseltilen her yeni görüşü, Marksizm-Leninizm'in "eskidiği"ne dair bir kanıt olarak kullanıyorlar. Örneğin, SBKP'nin 27. Kongresi'nden sonra, içten içe "keşke eski haliyle kalsaydı" diye hayıflanan anti-komünist çevreler, yüksek sesle "SBKP Programı'nın iflas ettiğini", "Sovyet modelinin başarısızlığa uğradığını" aceleyle piyasaya sürdüler. Sözümona "sol" ise, aynı argümanlarla, "devrimden vazgeçme" gibi gülünç savlarla ortaya çıktı. SBKP'nin muazzam önemdeki yeni görüşlerle öğretimize yaptığı katkı, gerçekte Marksizm-Leninizmin canlılığına, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin her türlü zorluğu yenme konusundaki dev potansiyellerine ve dünya devrimci sürecinin hızlanması yönünde etkisinin artmasına inandırıcı bir kanıt olmuştur.

Bir başka yaklaşım daha var. Yukardaki "yöntem"in tam tersine olarak bazı kimseler, Marks'ın görüşlerinin bugüne kadar geliştirilmediğini, o nedenle de "Marksizm'in donup kaldığını" iddia ediyorlar. Gerçekte eskiyen bu gibi çevrelerin Sovyetler Birliği'ne bakış açılarıdır, 1960'lardan beri "donup kalan" budur... Açıktır ki, Marksizm-Leninizm'in kendisini sürekli yenileyen dinamik, devrimci gelişmesi, anti-komünist burjuva propagandasının ve revizyonizmin sıralarında karışıklıklara, telaşlı açıklamalara, bu çevrelerin ideolojik bunalımında yeni bir derinleşmeye yol açıyor.

Yenilik, adı üstünde, her zaman kireçlenmiş alışkanlıkların direnciyle karşılaşır, aynı zamanda "yenilik" adına temel ilkelere karşı saldırıyı da heveslendirir. O nedenle yenilikçi düşünceleri ileri süren komünistler her zaman bu iki yönde de ideolojik olarak uyanık olmak zorundadırlar.

Bu yaklaşım, partimizin Ulusal Konferansı eşiğinde yürütülen tartışmalarımız açısından da önem taşıyor. Tartışılan belgeleri, herşeyden önce TKP Programı ile bağlayarak ele almak gerekiyor. Tüm konferans belgeleri, Parti Programı, M.Suphi Tezleri temelinde hazırlanmış, bu arada dünyada ve Türkiye'de meydana gelen değişikliklerle ilgili derinleşen bilgilerimizin ışığında kaleme alınmıştır. Şurası da açıktır ki, Ulusal Konferans Tezleri'mizin tartışması tüm parti çizgisini geliştirmeye de büyük bir katkı olacaktır.

Yenilikten ürkmek, ya da her yeniliği temel çizginin inkarı sanmak süreklilik ilkesi temelinde parti çizgisini yaratıcılıkla geliştirme anlayışının kavranamaması demektir. Görüşlerini geliştiren parti "neden görüş geliştirdim" diye özeleştiri yapmaz, görüşlerini geliştirmeyen parti er ya da geç acı bir şekilde özeleştiri yapmak zorunda kalır. Parti 5. Kongrede kendi hatalarını cesaretle ortaya koymuş, bugün de bu geçmiş hataların izlerini kaldırmak için var güçle çalışmaktadır. Şimdi özeleştiri, her bir somut ödevin çözümü esnasında en üstten en alta kadar her bir örgütün, her bir kadronun eyleminde ortaya çıkan zayıflıklara, yetersizliklere, hatalara yönelik olmalıdır. Böyle bir eleştirel yaklaşım, bize belirli bir zaman sonra, henüz gideremediğimiz eksiklik ve zayıflıkları genelleme tümünden yararlı sonuçlar çıkartma olanağı verecektir.

Komünistler, kendi yaptıklarından, elde ettikleri başarılardan hoşnut olmuyorlar. Biz geleceğe bakıyoruz ve önümüzde dev gibi yükselen ödevleri görüyor, bu ödevlerin altından kalkmak için çok daha güçlü bir TKP'nin zorunlu olduğunu kavrıyoruz.

H.Kutlu yoldaş şu sorunun altını çizdi: "Şurası çok önemlidir ve giderek daha da önem kazanmaktadır. Güncel ve etkili bir politika uygulamak, geniş bağlaşıklıklar kurmak isteyen bir komünist partisi, hele hele ideolojik sarsıntılar yaratan nesnel koşulların varlığında, ilkelere yüz kat, bin kat daha sarılmalı (örgütsel birliğe yönelecek girişimlere hiçbir gedik bırakmamak, parti kadrolarının güvenini sarsacak hiçbir gevşekliğe ödün vermemek) zorundadır." (Atılım, 1 Ağustos 1986)

66. kuruluş yılında tüm parti kadroları bu sözlerin gereklerini yerine getirecektir. Parti Ulusal Konferans'tan saflarını çok daha çelikleştirerek çıkacak, barış ve ulusal demokrasi programını yaşama geçirme savaşında çok daha büyük bir güçle öne atılacaktır.

SSCB ATOM DENEMELERİNİ DURDURMA UYGULAMASINI 1 OCAK 1987'YE KADAR UZATTI

- *ABD silahlanmayı durdurma yolunda bu fırsatı kaçırmamalı;*
- *Atom denemelerini durdurmak için anlaşmaya hızla varılabilir;*
- *Anlaşma daha bu yıl Sovyet-Amerikan zirve görüşmesinde imzalanabilir.*

SBKP MK Genel Sekreteri M.S.Gorbaçov yoldaş, 18 Ağustos günü yaptığı televizyon konuşmasında özetle şunları söyledi:

Sovyetler Birliği'nin 1 yıl boyunca titizlikle uyduğu, nükleer denemeler üzerindeki moratoryum uygulaması 6 Ağustos'da sona erdi. Hiç de basit olmayan, olağanüstü sorumluluk gerektiren ve diyebilirim ki, bizim için kolay olmayan bu karar hangi temele dayanıyordu? Bu kararı zorunlu kılan neydi? Kısaca söylersek, bu uzay-atom çağının gerçekleriydi. Nedir bu gerçekler? Biz bu gerçekleri nasıl görüyoruz?

Birincisi: Nükleer ve başka tür silahlardan oluşan dağlar birikmiştir. Ama yine de silahlanma yarışı yavaşlamamakta, tersine daha da hızlanmaktadır, üstelik uzaya yayılması tehlikesi de söz konusudur. ABD ve NATO'nun militarizasyonu hızlandırılmaktadır. İnsanlığın nükleer yıkıma doğru yuvarlanmasını önleme olanakları giderek daralmaktadır. Durum giderek daha da önü alınmaz olmaktadır. "Korku dengesi" gemleyici faktör olmaktan çıkmaktadır. Savaş politik amaçlara ulaşma aracı olarak ömrünü tamamlamıştır. Atom çağında bu eski dogmalar, bir dünya yangınına yolaçabilecek politikaları beslemektedir.

İkincisi: Moratoryum kararımız sosyalizmin barış davasına bağlılığına, uygarlığın yazgısı konusundaki sorumluluğunun bilincinde olmasına dayanmaktadır. Sosyalist bir devlet, nükleer bir güç olarak SSCB, gezegenimizin barışçı geleceğini güvence altına almak için elden geleni yapmayı yüce bir görev sayıyor. Atom çağında dünyamızı nükleer yıkımda kurtarmak, bütün insanlığın görevi, tüm halkların davasıdır.

Üçüncüsü: Günümüz dünyası karmaşıktır, çelişkilerle doludur. Bunun yanısıra, karşılıklı bağımlılıklar nesnel olarak daha da artmaktadır. 20. yüzyılın sonlarındaki bu özellik dış politikada gözardı edilirse, normal uluslararası ilişkilerden söz edilemez, bu ilişkiler kızışır ve sonuçta feci bir çatışmaya yolaçar. Atom öncesi düşünce tarzı 6 Ağustos 1945'den sonra, öz bakımından önemini yitirmiştir. Bugün artık öteki devletlerin ve halkların güvenliğini hesaba katmadan, hiç kimse kendi günvenliğini sağlayamaz. Eşit ve kapsamlı olmayan hiçbir güvenlik, gerçek güvenlik olamaz. Başka türlü düşünmek, hayaller ve kendi kendini aldatma dünyasında yaşamak demektir.

Korkunç kırım araçlarını tamamen ortadan kaldırmak, gerçek barışa giden tek yoldur. Bu yola adımını atmak, tarihsel bir sınavı kazanmaktır. Bu, tüm insanlık için önemli, böyle yüce bir misyonla yükümlü olan bütün önde gelen politikacılar için geçerlidir. Olguların gözünün içine cesaretle bakabilmeyi öğrenmek gerekir: Uzmanların hesaplamalarına göre, en küçük nükleer başlığın patlaması bile üç Çernobil'in ışın gücüne eşittir. Bu böyle olduğuna göre, biriken nükleer potansiyelin en küçük bölümünün patlaması bile, onarılmaz bir yıkıma yolaçacaktır. Ve eğer birileri yine de ilk nükleer darbeyi vurmaya girişirse, kendini korkunç bir ölüme mahkum etmiş olur. Üstelik bu ölüm bir karşı darbenin bile değil, kendi atom başlıklarının patlamasının bir sonucu olur. Bu ne bir propagandadır, ne bir politik manzumedir ne de bir "korku salma" denemesidir. Bu bir gerçektir ve bu gerçeği yadsımak bayağı bir sorumsuzluk, görmezlikten gelmek ise bir suç olur. Bütün bu gerçeklerin nesnel analizi, dünya politikasına başka bir yaklaşımı zorunlu kılmaktadır. Bizim son zamanlarda, özellikle SBKP 27. Kongresi'nde çıkardığımız ilkesel sonuçlar bu görüşe dayanmaktadır. Silahsızlanma politikamız da içinde, Sovyet dış politikası, dünyadaki köklü değişikliklerin kavranmış olmasına dayanmaktadır.

27. Kongre kapsamlı bir uluslararası güvenlik sisteminin temel ilkelerini formüle etmiştir. Bu ilkeler dış politikamızdaki yeni yaklaşımın odak noktasıdır. Bizim önerilerimiz ne kadar önemli olursa olsun, bunlara ne kadar bağlı olursak olalım, biz bütün bunları tek başımıza başaramayacağımızı anlıyoruz. Uluslararası güvenlik sorunu ortak bir sorundur, yani ortakçaba ve ortak sorumluluk gerektirmektedir. Önerilerimizi hazırlarken biz öteki hükümetlerin, sosyal ve politik hareketlerin görüş ve girişimlerini inceleyip hesaba katıyoruz. Önerilerimizi kesinleşmiş, tartışmaya kapalı öneriler saymıyoruz. Çatışma çıkmazını gidermenin yolu diyalog ve temaslardan, tartışma ve görüşmelerden geçmektedir. Karşılıklı güvensizlik buzlarını eritmek ve pratik sonuçlar elde etmek, ancak böyle olanaklıdır. Silahsızlanmaya ilişkin denetim konusundaki tutumumuzu da bu görüş belirlemektir. Örneğin, tüm atom denemelerini durdurma önerimizi sunarken, uluslararası denetime karşı olmadığımızı açıkladık. Amerikan denetim araçlarının Semipalatinsk bölgesine yerleştirilmesine razı olmamız, bunun açık bir kanıtıdır. Denetim sorununun artık bir zorluk yaratmayacağı düşünülebilir. Ama silahsızlanmak istemeyenler gerçek tutumlarını gizlemek için, bu konuyu inatla ileri sürmeye devam ediyorlar. Bütün iyi niyetli insanlar atom denemelerini durdurma kararımızı selamladılar. Dünyanın dört bir yanından onay ve destek sözleri işittik. Bizim uyguladığımız moratoryum, değişik ülkelerde bilim adamlarını aktif eylemlere esinlendirdi. Yeni düşünce tarzının bu ümit verici belirtileri karşısında, başta ABD olmak üzere, politik düşünce tarzındaki militaristleşme göze çarpmaktadır. ABD'de dev askersel-endüstri kompleksini oluşturan sağcı, militarist grupda silahlanmayı tırmandırmak saplantı haline gelmiştir.

Sovyet yönetiminin, moratoryumun sona erdiği an karşı karşıya bulunduğu durum işte budur. Ne yapmalı? Hangi yolu seçmeliyiz? Hangi karar en doğru, oluşan duruma en uygun olacaktır? Olumlu süreçleri ve silahlı çatışma tehlikesinin azaltılmasını hangi karar daha çok teşvik edecektir? İnsanlarımız parti ve devletimizin dış politikasını kesinlikle desteklemekte, 27. Kongre'nin dış politika rotasının sürdürülmesini istiyorlar. Bununla birlikte Sovyet insanlarının mektup ve konuşmalarında haklı bir kaygı gözlenmektedir: Nevada'da nükleer patlamalar birbirini izlerken, moratoryumu yürürlükte bırakmak uygun mudur? Riziko çok büyük değil mi? Ve zaman ülkemizin güvenliğinin zararına çalışmıyor mu?

Gerçekten de 40 yıldır nükleer patlamaların sayısı bakımından şampiyonluğu elinde tutan ABD, Sovyet moratoryumunun sürdüğü 1 yılda 18 nükleer deneme daha gerçekleştirdi. Yineliyorum, üçü hakkında açıklama yapılmayan 18 deneme yaptı. Bizi hatta, bu işlerin nasıl olduğunu görmemiz için Nevada'ya davet ettiler. Bugünkü ABD yönetiminin şimdiye kadarki en kapsamlı askersel programları gerçekleştirmekte olduğunu da eklemek gerek.

Kısaca, Sovyetler Birliği atom denemelerini yeniden başlatmak için yeterli gerekçelere sahiptir. Ama biz buna karşın şimdi de atom denemelerinin yalnız SSCB değil, aynı zamanda ABD tarafından da durdurulmasının, nükleer silahlanma yarışına son vermede gerçek bir dönüm noktası olabileceğine, atom silahlarının yokedilmesini hızlandırabileceğine inanıyoruz. Buradaki mantık basittir: Deneme olmadıkça, iki tarafın da zaten bol miktarda yığmış olduğu nükleer silahların daha geliştirilmesi de söz konusu olamaz. Devletlerin saygın bir bölümünün ABD ve SSCB'ye çağrıları da bunu gösteriyor. "Delhi altılar grubu" da bunlar arasında yeralıyor. Bağlantısız ülkelerin çoğunun istemi de budur. ABD ve öteki NATO devletlerinin de yeraldığı birçok ülkeden politikacılar, birçok kişi ve örgüt, atom denemelerini yeniden başlatmamamızı, atom denemelerinde ısrar edenlere mantık yolunu seçmeleri için bir fırsat daha tanımamızı rica ettiler. Biz ABD'de silahsızlanmayı hiçbir şekilde istemeyen güçlerin aktif olduğunu biliyoruz. Ama yine de Amerika'nın değerlendirmelerinde ve tutumlarında, gerçekçiliğin üstün geleceğini, uluslararası iklimin iyileştirilmesi, silahlanma yarışının durdurulması ve atom silahlarının yokedilmesi için, birlikte yollar aramak gerektiği anlayışının ağır basacağını ümit ediyoruz.

SBKP MK Politik Bürosu ve Sovyet hükümeti, tüm 'lehteki' ya da 'aleyhteki' verileri derinlemesine irdeledikten sonra, dünyanın geleceği için sorumluluğun gerektirdiği kararı almış, nükleer patlamaları tek yanlı dondurma kararını 1 Ocak 1987'ye kadar uzatmıştır. Sovyet halkı adına, Amerikalıların sağduyusuna sesleniyorum: Silahlanma yarışının durdurulması yolundaki bu tarihsel fırsat da kaçırılmamalıdır. ABD Başkanı R.Reagan'ı mevcut durumu önyargısız yeniden gözden geçirmeye, S.Birliği'ne ve onun dış politikasına karşı tutumundaki yanılgıları aşmaya çağırıyorum. SSCB, atom denemelerini durdurma konusunda bir anlaşmaya hızla varılabileceğine ve daha bu yıl içinde Sovyet-Amerikan zirve görüşmesinde imzalanabileceğine inanıyor. SSCB moratoryum kararını uzatarak, BMÖ'nün Barış Yılı ilan ettiği 1986 yılının, adına yaraşır bir yıl olarak tarihe geçmesi yolundaki genel çabalara ağırlıklı bir katkıda bulunuyor. SSCB'nin yeni politik girişiminin anlamı budur. Ülkemizin bütün devletlerin hükümet ve halklarına, en başta ABD hükümeti ve halkına yönelttiği mesaj budur.

TEZLER ÜZERİNE ELEŞTİREL NOTLAR

K.A. ve E.F./İstanbul

1) 1986 Tezleri emperyalizme, faşizme, militarizme ve azgın şovenizme karşı savaşımda yalnızca sol güçlerin değil, tüm demokrat güçlerin hızla bir yol ayırımına yaklaştığı, kesin bir seçim yapmasının gerekeceği, rejime bağlı güçlerle rejim karşıtı güçlerin çelişkilerinin, iç ve dış, ulusal ve uluslararası etkenlerin birarada etkisiyle, giderek derinleştiği koşullarda, çevresinde toparlanılması gereken bir programın henüz yeterince geliştirilmemiş, özümsenmemiş ve tartışılmamış olduğu bir ortamda, böylesi bir gereksinimi gidermek amacıyla hazırlanmıştır. Bu nedenle, böylesi bir programa ve bunun tartışılmasına, yalnızca parti düzeyinde ya da sol düzeyinde değil, ulusal düzeyde duyulan gereksinim reeldir ve önerilerin zamanlaması bu açıdan olağanüstü önem taşımaktadır.

2) 1986 Tezleri, Parti Programındaki, Mustafa Suphi 100. Yıl Tezlerindeki ve Barış ve Ulusal Demokrasi İçin Eylem Programındaki ana görüş ve düşüncelerin günümüz koşullarındaki somutluklarla bağlanması, bunların yaratıcı bir tarzda geliştirilmesi temelinde hazırlanmış olmakla birlikte, savaşımın nesnel içeriğinin daha da geniş kesimleri kapsama eğilimi taşıdığı bir ortamda öne sürülmüştür. O nedenle, 1986 Tezlerindeki istemlerde, biçimde ve yaklaşımda belli düzenleme ayırımlarıyla karşılaşılması, vurgularda yeni ağırlık kaydırmaları yapılmış olması bir raslantı sayılmamalıdır.

3) "Önce sol güçlerin birliği, ancak ondan sonra demokratik güçlerin birliği" gibi oldukça hatalı, mekanik ve sekter bir yaklaşımdan uzak kalınmış olması nedeniyle, Tezlerin, daha geniş güçlerin çıkar ve istemlerini gözönüne almış olması doğaldır.

Ancak bu doğru tutum, iki nedenle yanlış anlamalara ve yorumlara hedef olabilir. **Birincisi,** sanki parti içi bir belge imişçesine, Tezlere parti yaşamıyla, parti sorunlarıyla ilgili bir bölüm de eklenmiştir. Bu bölümün, partinin ideolojik ve politik anlayışlarını yansıtmanın da ötesine geçerek, örgütsel konuları, parti içi yaşam sorunlarını da işlediği görülmektedir. Bu bölümdeki görüşlere tümüyle katılmakla birlikte, bölümün varlığının Tezlerin işleviyle uyuşmadığını, belgenin işlevi konusunda karışıklık yaratabileceğini düşünüyoruz.

İkincisi, belgenin sunuç bölümünde "TKP, işçi sınıfının partisidir. İşçi sınıfının, bütün öteki ezilenlerin, bütün insanlığın kurtuluşu sosyalizmdedir. Sosyalizm insanlara kapitalizmin veremediği herşeyi verir. Sosyalizme toplumu, ancak işçi sınıfı ulaştırabilir ve sosyalizm ancak demokrasi yolundan kurulabilir." denmesine ve başka yerlerde işsizlik vb. sorunların ancak sosyalizmde, kapitalizmin aşılmasıyla kesin çözüme ulaştırılabileceği belirtilmiş olmasına karşın, bizce gene de, partimizin kendi özgül amaçlarının daha geniş belirtilmesi, ancak bunların henüz bugünün sorunu olmadıkları ve partimizin, bu özgül amaçlarını bir yana atmaksızın, günümüzün sorunları için herkesle birlikte çaba göstermeye hazır olduğunun vurgulanması gerekirdi.

4) Tezler, SOL BİRLİK'in demokrasi platformunun varlığını gözönüne alarak, daha geniş açıdan bir yaklaşım yapmayı temel almıştır. Bu, daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi, doğrudur. Ancak bu doğrunun, SOL BİRLİK platformunun geliştirilmesi ve pekiştirilmesi zorunluluğundan ayrı düşünülmemesi gerekir. Aynı şekilde burjuva muhalefetin platformuna bugün girmesi olanaksız görünen önermelere de belgede yer verilmemelidir.

Bu açıdan bakıldığında şunlar söylenebilir:

5) Tezlerin Sunuş bölümünde, "Türkiye 1980'e kadar git-gelli de olsa, sorunlu da olsa bir kalkınma içinde oldu" deniyor.

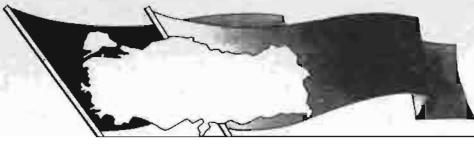
Tezlerin, "geçmişteki olumlu herşeyi" gözönüne alması bunları benimsemesi ve bunlara sahip çıkması kuşkusuz önemlidir. Önemli olmanın da ötesinde, partimizin ideolojik-politik platformunda gerçekleştirilmiş bir devrimdir; sekterizmden, içe kapanıklıktan, dolayısıyla ideolojik yetersizlikten kurtuluşun göstergesidir. Son zamanlarda, özellikle legal basında gözlenen nihilizm ve "köksüzlüğün" fetişleştirilmesi, tarihi kendisiyle başlatma eğilimlerine karşı yerinde bir girişimdir bu. Ama bütün bunlar, herşeyden önce, şu temel önvarsayımdan hareket etmelidir: Kendi kalıtımıza, kendi doğrularımıza sahip çıkmak vazgeçilmezdir. Bu konular üzerinde tartışma yapılamaz. O nedenle, Tezler tersi yönde yanlış anlamalara yol açacak formülasyonlardan kaçınmalıdır.

Bu dikkate alındığında, 12 Eylül öncesinde "sorunlu da olsa bir kalkınma oldu" önermesi, bizim kendi doğrularımızla çelişen bir şekilde yorumlanabilir. Eski yılların parti belgeleri bir yana, çok yakın, dolayısıyla anımsanması çok kolay olan bir belgeden (sol yazın bir yana, partimizin yazınında bile gerektiği ölçüde işlenmeyen, açımlanmayan çok önemli bir belgeden), Mustafa Suphi 100. Yıl Tezlerinden şu önermeyi aktarmak mümkündür: "24 Ocak 1980 öncesinde döviz bunalımı vardı, işsizlik artıyordu, sanayide kapasite kullanımı düşüyordu; ulusal gelir artışı durmuştu, dışsatımın dışalımı karşılama oranı düşüyordu, dış borçlar artıyordu, yatırımlar azalıyor ve üretici olmayan dallara kayıyordu." (Tez. 60) 1986 Tezlerinin 1. Bölümünün ilk kesimindeki istemlerinin ezici çoğunluğunun 12 Eylül öncesini aşan daha ileri istemler olması, Parti bölümünde partinin geçmiş savaşımlarına sahip çıkılması, partimizin 12 Eylül öncesini aklamak gibi bir yaklaşımdan uzak olduğunu yeterince kanıtlıyor. Gene de "kalkınma" gibi bir kavramı kullanmak yanlış oluyor.

6) Aynı formülasyon hatası bizce 12 Eylül öncesine ilişkin dış politik değerlendirme için de geçerlidir. "NATO üyesi olmasına rağmen, genel hatlarıyla çok yönlü ve yumuşama yanlısı bir dış politika izleme eğilimindeydi" saptaması, 12 Eylül öncesi döneme ayırımsız yanaşmaktadır. Haklı bir amaca yönelik bile olsa, yanlış bir farmülasyonun bizzat amacı bile bulandırabileceği unutulmamalıdır. Tezler 12 Eylül'ün saldırgan ve uydu dış politikasını haklı ve doğru olarak sivriltmeye çalışmaktadır. Hata nerededir? Hata 1980 öncesine ayırımsız, bütünsel yaklaşmadadır. Oysa, "DP yönetimi ulusal çıkarlara ters, Amerikan yanlısı bir dış politika izlerken" (100. Yıl Tezleri, Tez 49), 27 Mayıs hareketi ulusal bağımsızlığı sağlayabilecek yönde, "dış politikada bir değişikliğe gitmedi, emperyalizmin... konumlarına dokunmadı." (agy., Tez 50). Bu yöndeki gelgitlere ve çelişkilere karşın, ülkede "Amerikan dayatmalarına açık bir dış politika izleniyordu." (TKP MK PB üyesi R.Doğan'ın 1 Ocak 1986 tarihli Atılım'daki yazısından). Sonuç olarak ülkemizin 1945'lerden başlayarak, şu ya da bu ölçüde, gelgitlerle ve ürkek gerilemelerle bile olsa, emperyalizm yanlısı bir dış politikaya bağlandığı kesindir. R.Doğan'ın da doğru olarak belirttiği gibi, 12 Eylül öncesi dış politikanın ayırdedici özelliği, günün gerçeklerine bir ölçüde ayak uydurmayı dikkate alması, kimi manevralar yapabilmesiydi.

12 Eylül ile değişen şey, emperyalizme bağımlılığın resmileştirilmesi, resmi devlet politikası düzeyine çıkarılması, uyduluk yapısı kazanması, bunun ideolojik açıdan temellendirilmesi, yalnızca tek bir emperyalist merkezin, ABD'nin kesin güdümüne girilmesidir.

Sunuş bölümünde çok doğru olarak "Türkiye'yi yeniden mordernleştirme yoluna sokacak bir program, böyle bir programı yaşama geçirecek ulusal, demokratik bir iktidar, tarihimizin şu ya da bu dönemindeki politikalara geri dönülmesiyle oluşturulamaz" denmektedir. Biz gerçekten çok yönlü, ama farklı emperyalist merkezler

Kadınlar İçindeki Çalışmalarımız

Füsun Işık/İzmir

Partimizin Ulusal Konferans hazırlıklarına katkıda bulunmak amacıyla, kadınlar içindeki çalışmalarımızda edindiğimiz deneyleri iletmek istiyoruz.

Yığınlardaki genel hareketlenme eğilimine bağlı olarak giderek daha çok kadını çalışmalarımıza katıyoruz. Bu, yeni örgütlenme sorunlarını da gündeme getiriyor. Bu soruları şöyle sıralayabiliriz: Bugün yasal bir örgüt olmadan yığınsal kadın örgütlenmesi yapılabilir mi? Yürürlükte olan 1982 Anayasası ve yeni dernekler yasası, kadınların özgürce örgütlenmesine izin vermiyor. Bu koşullarda baskıları göze alarak yasal olanakları zorlamak yolu seçilmeli midir? Bu yolla geniş kadın yığınları örgütlenebilir mi? Yoksa yasalar izin verinceye kadar dar bir çalışmayla mı yetinmek gerekiyor?

Biz soruları böyle formüle etmenin ya da bu soruları bir seferde hemen yanıtlamanın doğru olmadığını düşündük. Kadrolarımızı en iyi nasıl değerlendirirsek, en geniş kadın yığınlarının örgütlenmesine yardımcı olabiliriz, sorusuna yanıt bulmaya çalıştık.

Lenin'in 'Ne Yapmalı' kitabına yeniden başvurduğumuzda, şu satırların bize yol gösterebileceğini gördük: "En güvenilir, en deneyimli ve çelikleşmiş işçilerden oluşan küçük, kaynaşmış bir çekirdek, belli başlı semtlerde sorumlu temsilcileri olan ve kesin gizlilik kuralları gereğince devrimciler örgütüne bağlı bulunan bir çekirdek yığınların en geniş desteğiyle ve herhangi biçimsel bir örgüt olmaksızın, sendikal örgütün bütün işlevlerini yerine getirebilir. Hiç tüzüğü olmayacak kadar ve kayıtlı üyeleri bulunmayacak kadar gevşek bir örgütün örgüt sayılamayacağı itirazında bulunulabilir. Belki böyledir. Ama önemli olan adı değildir. Önemli olan üyesi bulunmayan, bir örgütün gereken şeyi yapabilmesi ve daha başından gelecekteki sendikalarımızla sosyalizm arasında sıkı bir bağın kurulmasını sağlamasıdır. (V.İ.Lenin, Ne Yapmalı, Sol Y., s. 146-147).

Biz buradan yola çıkarak, en yakıcı istemlerden biri olacak olan özgürce örgütlenme hakkı için mücadele edecek kadınların yasal bir örgütleri olmadan da yığınsal bir kadın örgütlenmesi yapılabileceğini düşündük.

Kadın yoldaşlarımız belli gruplar oluşturdu. Bu gruplarda komünistlerin yanı sıra, partimizin sıkı işbirliği yaptığı dostlarımız ve geçmişte kadın örgütlerinde deney kazanmış kararlı insanlar da yer aldı.

İşçi kadın grubu, fabrikada çalışan kadınların sorunlarıyla ilgileniyor. İşçi kadınlara, çalışma yasasında yer alıp da fiilen uygulanmayan haklarını benimsetmek, onları, bunları kazanmak için mücadeleye hazırlamak önde duran görev oluyor. Örneğin yasalarda yer almasına rağmen hiçbir işyerinde uygulanmayan doğum öncesi 40 günlük izin hakkı için, işçi kadınları temsilcileri aracılığıyla seferber etmeye çalışıyoruz. Emzirme odası, kreş açılması, gebe kadınların ağır işlerde çalıştırılmaması, gece vardiyalarında sağlık raporu ve servis zorunluluğu gibi yasal hakların sendikaların seminerlerinde ele alınması için çalışıyoruz.

Semt grupları, mahallelerde ev kadınları arasında çalışma yürütüyor. Kadın sorunları hakkında bilgilendirme yapıyor, çeşitli biçimlerde sorunlar konusunda tartışmalar açıyor, çeşitli kadın girişimleri örgütlemeye yöneliyor. İlkemiz, öteki alanlarda olduğu gibi burada da yapılacak her işi, o işi yapacaklarla tartışmak, onların katkılarıyla son şeklini vermek, onların yaratıcılığıyla geliştirmek. Herkese ancak yapabileceği birşeyi önermek gerekiyor.

Arkası 8. sayfada

Tezler Üzerine İlk İzlenim ve Değerlendirmeler

S.Yaz/İstanbul

Tezleri radyodan yayınlandığı ilk günden teybe alıp, çoğalttık, yoldaşlara dağıttık. Sizlere ilk değerlendirmemizi iletmek istiyorum.

Tezleri okuyan bir sempatizan, en önce "bunlar halka yakın, onun anlayıp, kabul edebileceği fikirlerdir, bunları halka ne kadar çok anlatabilirsek, onu somut eylemlere o kadar kolaylıkla çekebiliriz" dedi.

Alternatif programımızda yazılanlar ilk bakışta bilinen şeylerdir. Ama bu bilinen şeyler nasıl bilinir hale geldi? Bunu hatırlamak gerek. Önceki yıllarda, özellikle 5. Kongre sonrasında ve MK'nin 4. ve 5. Plenumlarında fikirler ortaya koyuldu, tartışıldı, mücadelesi verildi. Biz tabanda bu fikirleri üyelere ve sempatizanlara hızla ilettik, tartıştık, günlük mücadelede kullanmaya başladık.

Tezlere iyi bakmak gerekiyor. Önce okuyup kavramak, eksiklerini araştırmak, gidermeye katkıda bulunmak, aynı zamanda tezlere uygun pratik yapmak gerekiyor. Zaten bu iş içindeyiz. Tezlerde bugünü yarına bağlayan noktalar çok iyi anlaşılmalı. O zaman sorunun yalnızca bir demokrasi sorunu olmadığı, yaşamı ileriye çekmenin, mücadeleyi sürekli ve kesintisiz hale getirmenin aracını elde etmiş olduğumuz hemen görülür.

Politik demokrasi için, barış için, ekonomik ve sosyal alanda önerilenlerin gerçekleşmesi halinde ne olacak? Henüz devrim, sosyalizm değil ama, ufukta pempeleşen bir durum görünecek.

Bu bize anlaşılması kolay olmayan demokrasi-devrim bağını anlatıyor, ama tezler bize aynı zamanda ülkenin bugünkü durumunu düzeltmenin yolunu gösteriyor. Örneğin işsizlik ve konut sorununa getirilen çözüm önerileri yığınlar içindeki çalışmalarda çok yararlı olacaktır. Zaten tezler öncelikle birlik ve mücadele öneriyor.

Tezlerde bazı şeyler birkaç yerde tekrarlanmış. Gereksiz ve uzun tekrarlar var. Ayrıca çok uzun cümlelerin kavrama zorlu-

Arkası 9. sayfada

►

bağlamında değil, dünya ölçeğinde çok yönlü bir dış politikanın şaşmaz taraftarı olmayı propaganda ve ajitasyonumuzda öne çıkarmak zorundayız. O nedenle de, 12 Eylül öncesinde, Johnson'un İnönü'ye mektubu (1964) sırasında halkta oluşan ulusal öfke ve bilinç gibi haklı tepkilere yüksek değer biçmekle ve bu dönemin ulusal çıkışlarını desteklemek ve ileriye itmekle birlikte, güdülen genel dış politikanın taraftarı gibi görünecek formülasyonlardan kaçınmalıyız.

Özetle, 12 Eylül, 12 Eylül öncesi "iyi" olduğu için değil, geçmişin en kötü yanlarını benimseyerek sürdürdüğü ve bin kat daha kötüleştirdiği için kötüdür. Bütün formülasyonlarımız bu görüşümüze uygun olmalıdır.

7) AET sorunundaki farmülasyon da dikkati çekiyor. Tezler, "AET üyeliği amaçlanmamalıdır" derken, tüm ulusal güçlerin, tikel olarak da burjuva muhalefetin şu aşamada pek sindiremeyeceği bir öneriyi dile getirmiştir. Tezin dile getiriliş biçimi oldukça esnek (AET) ile ilişkileri kesmek amaçlanmalıdır yerine, AET üyeliği amaçlanmamalıdır, denmiştir) olmakla birlikte, yine de bu tez yalnızca ilerici, sol güçlerin, bir bölümüyle kemalistlerin ve önemli bir bölümüyle de dindar muhalefetin istemi olmaktan ileri gidememektedir. Oysa 100. Yıl Tezlerinde, yalnızca (ve haklı olarak) "AET ile eşitsiz anlaşmalara son verilmesi" öne sürülmüştür.

8) Tezler'de ulusal demokratik hükümete katılma sorununa ilişkin başka belgelerimizde belirtilen görüşlerimiz açık konmamıştır. TKP'nin katılma yanlısı olduğu, ancak koşullar buna elvermiyorsa, o durumda bile böylesi bir programı ve hükümeti destekleyeceği ve bunun için hiçbir önkoşul ileri sürmediği belirtilmelidir. Yine bununla bağlı olarak rejimin muhalefet güçlerini bölmeye ve kimi partileri yanına çekmeye yönelik taktiği ortaya serilmelidir.

Siyonist Ağırlıklı Emperyalist Kumpas

ABD emperyalizmi ve Siyonist İsrail yönetiminin öteden beri bölgemizde kendi çıkarlarına, amaçlarına uygun bir Türkiye görmek istediği bir sır değildir. Bu çevreler, bir ülkenin maliyesi, ekonomisi, askeri gereksinimleri ne ölçüde kendi denetimleri altında olursa, o ülkenin dış politikasını da ona aşağı yukarı eş düşen ölçülerde yönlendirebileceklerini iyi biliyorlar. İşte bu amaca yönelik olarak, Siyonist ağırlıklı ABD askeri-sınai-mali çevreleriyle İsrail yönetimi, ülkemize karşı çok yönlü bir tuzak ve kumpas kurmuş bulunuyor.

"İnsan Kasabı"nın Gelişi

15 Ocak 1985 günlü **Atılım**'da belirttiğimiz gibi, ülkemizdeki rejimin uluslararası Siyonizmle her alanda uğursuz işbirliği hızla gelişiyor. İsrail'le elaltından yürütülen ilişkiler de gitgide resmiyet kazanıyor. 1982'de binlerce masum Filistinliyi gözünü kırpmadan öldürten "İnsan Kasabı" Şaron, Dışişleri Bakanlığı'nın izniyle ülkemize geldi. Şaron'un İstanbul'da bir işadamı olan akrabasının düğününe katılma gerekçesi, yalnızca bu gerekçe, kimseyi inandırmasa da, en azından bir şeyi kanıtlıyor. Bu "İnsan Kasabı"nın akrabaları, bugün ülkemizde egemen sınıfın bir parçasıdır. Müslüman Filistinlileri yığınsal kırıma uğratan Şaron'la İstanbul sosyetesinin saygın birer parçası olan içimizdeki akrabalarının bizim halkımızın dostu olduklarına inanmak için, herhalde ortada geçerli bir neden yoktur.

● Mehmet ERGÜL

Nitekim Şaron'un gelişinin ardından İsrail'le diplomatik ilişkilerin fiilen bir üst düzeye çıkarılacağı, büyükelçi sıfatı taşıyan bir diplomatın İsrail'e atanacağı haberleri basında yer aldı.

İsrail'in şimdiki Ticaret Bakanı Şaron, yalnız Sabra ve Şatila kamplarındaki binlerce masum Filistinlinin katili olmakla kalmıyor. Şaron, aynı zamanda, meslekdaşı Weinberger'le 30 Kasım 1981'de ABD ve İsrail Arasında Stratejik İşbirliğine İlişkin Uyum Belgesi'ni imzalayan eski İsrail Savunma Bakanı'dır.

ABD ile İsrail arasında Uyum Belgesi'nin imzalanmasından bir hafta sonra Weinberger ülkemize geldi. Aralık 1981'de, ilk kez NATO üyesi bir ülkeyle ABD arasında ayrıca bir de Ortak Savunma Grubu kuruldu. Ardından 29 Kasım 1982'de ABD'nin İsrail'le stratejik işbirliğine benzer bir Uyum Belgesi, bu kez Türkiye ile ABD arasında imzalandı. Böylece ülkemizin savunması ve ordusu Pentagon'a daha sıkı bağlandı.

Karaünlü Richard Perle

Ortak Savunma Grubu'nun toplantıları her altı ayda bir Ankara'da yapılıyor. Bu toplantılarda ABD tarafına Pentagon'un ikinci adamı karaünlü Richard Perle başkanlık ediyor. Perle, Washington'daki Siyonist lobinin önde gelen isimlerinden biridir ve doğrudan İsrail silah firmalarının maaş bordrolarına kayıtlıdır. Daha 1970 yılında İsrail hesabına casusluk yaparken suçüstü yakalanmış, ancak bu konudaki soruşturma dosyası kapatılmıştır. Perle, T.C.Merkez Bankası'nın danışmanlığını yapan **Lehman Brothers** adlı finans kurumundan da yüklü komisyonlar almaktadır. Pentagon'un bu ölüm tüccarı, aynı zamanda, bizde F-16 savaş uçaklarının radar ve elektronik aygıtlarını yapacak olan **Westinghouse** tekelinin de yöneticilerinden biridir.

Ülkemize karşı emperyalistlerin tuzağı öylesine ince, Siyonistlerin kumpası öylesine çok yönlü kurulmuştur ki... Siyonistlerin elindeki Lehman Brothers finans kurumunun sahiplerinden biri, ABD Donanma Bakanı John Lehman'dır. Lehman, 1983 yılında ülkemize gelmiş, Amerikan Altıncı Filosu'nun limanlarımızda ikmal ve bakımı konusunda görüşmeler yapmıştır. Bir süre sonra, Altıncı Filo gemilerinin yakıt ikmallerini Petrol Ofisi üstlenmiştir. Limanlarımızda ikmali yapılan Amerikan gemilerinden kalkan savaş uçakları, 1983 sonunda, Lübnan'ı, bu yılın nisan ayında da Libya'yı bombalamışlardır. Hem de yakıt ikmallerini Libya'dan aldığımız petrolle yaparak.

F-16 Kumpası

Tahsin Şahinkaya'nın içinde olduğu F-16 anlaşması, emperyalist Siyonist kumpasın askeri ayağını, "offset" anlaşması ise ekonomik ayağını oluşturuyor. Bu anlaşmayla, Siyonist çevrelerin egemenliğindeki ABD askersel-sanayi kompleksinin parçası bir şirket, başta boraks ve kobalt (piritli bakır) olmak üzere, stratejik madenlerimiz ve dış ticaretimiz üzerinde söz ve karar sahibi olmaktadır.

F-16'ları yapan General Dynamics' in danışmanı, ABD'deki Siyonist çevrelerin en önde gelen isimlerinden eski Dışişleri Bakanı Henry Kissinger ve Senatör Abraham Ribicoff, 1983 yılında Türkiye'ye gelmişlerdir. Kissinger onuruna cuntanın Dışişleri Bakanı İlter Türkmen'in verdiği yemekte, Şahinkaya'nın yüzde 2 pay sahibi olduğu **Gama** şirketinin patronu Yüksel Gürimtan da hazır bulunmuştur (**Hürriyet,** 26 Haziran 1983). Daha

Arkası 9. sayfada

F-16 Soruşturması Küllenemez!

Cumhurbaşkanlığı Konseyi. üyesi Tahsin Şahinkaya'nın sade suya tirit sözümona mal varlığını "açıklama"sı kimseyi tatmin etmedi. Ardından Şahinkaya'nın "sırdaş hesab"ına, Aydın Corporation'ın başı Ayhan Hâkimoğlu'nun 1 milyon 400 bin dolar yatırdığı haberleri basında yer aldı.

F-16 savaş uçakları konusunda geçen yıl açıldığı söylenen soruşturma ne durumdadır? Tuğgeneral Kadri Sonnur'un yürüttüğü belirtilen soruşturma sürüyor mu, sürmüyor mu? Neden bir açıklama yapılmıyor?

Kamuoyu, bu konuda bütün bilinenlerin ortaya konulmasını istiyor. Şahinkaya'nın yanı sıra F-16 görüşmelerine katılan Tümgeneral Sadi Kaban, TUSAŞ Genel Müdürü Emekli Albay Saim Dilek, kabul mektubunu imzalayan eski Savunma Bakanı Halûk Bayülken, anlaşmanın son şekline imza atan Orgeneral Halil Sözer, "offset" anlaşmasını imzalayan DPT Yabancı Sermaye Dairesi Başkanı Namık Kemal Kılıç, Dış Ticaret Müsteşarlığı İhracat Genel Müdürü Armağan Asena, Türk Hava Kurumu yöneticisi Doçent İnanç Ayaz, ayrıca eski Etibank Genel Müdürü Muammer Öcal, Çayeli Bakır Tesisleri'nde olup bitenleri yakından bilen Etibank Genel Sekreteri İbrahim Perek bu konuda bütün bildiklerini söylemelidirler.

Rüşvetçi Aydın Hâkimoğlu'nun içyüzünü yakından bilen Havelsan Genel Müdürü General Feridun Dora, Osman Kürkçüoğlu, Havelsan Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Bilir, Yönetim Kurulu üyesi Yakup Balçık, ayrıca Aydın Corporation hakkında bir rapor hazırlayan Önyüzbaşı Haydar Savıtay, bu konuda kamuoyuna açıklama yapma durumundadırlar.

F-16 soruşturmasının küllenmesine izin verilmemelidir!

Nötron başlıklı nükleer toplara dikkat!

İngiliz "Observer" gazetesi, Birleşik Amerika'nın Federal Almanya'ya gizlice nötron başlıklı nükleer toplar yerleştirdiğini yazıyor. Gazete, W-79 denilen 2 kilotonluk ve 25 km. menzilli bu nükleer topların Türkiye'ye de yerleştirilmesi için gizli müzakerelerin sürdüğünü belirtiyor. Bütün barış ve demokrasi güçleri uyanık olmalı ve bunu engellemek için sesini yükseltmelidir!

30 YIL ÖNCESİNE DÖNÜYORUZ

D.Hekim/Doğu'dan

Türk Tabibler Birliği'nin 34. Kongresi'nde, ülkenin sağlık sorunları gibi, hekim sorunlarının da 30 yıl geriye gittiği vurgulandı. Gerçekten de tüm hekimleri, hekim olacak öğrencileri zor günler bekliyor. Eski konumlar yavaş yavaş yitiriliyor. Ekonomik, özlük demokratik talepler, eğitim olanakları hergün biraz daha geriye gidiyor.

Sağlık kişinin fiziksel, ruhsal ve sosyal iyiliğini içine alan bir kavramdır. Bunu kişiye sağlayacak olan ilk kurum, sağlık kuruluşları direkt olarak hekimdir. Ancak iyi yetişmiş, usta-çırak eğitimini yeterli almış bir kişi bunu başarabilir. Şimdi yeni hekim olacaklara soruyorum? 2500 kişiyi eğitecek bir eğitici kadrosuna 5500 öğrenci emanet ederseniz, hele bu kadronun YÖK'ün çizdiği çerçevede eğitim yaptıkları düşünürseniz, bu kadro çırakları nasıl ustalaştırabilir? "Kişi isterse kendini yetiştirir" diyenler yanılır. Çünkü teori, pratiğe uygulanmadığı sürece unutulur ve yok olur. Şu unsurların hepsi tamam olmalı: teori, iyi ve yeterli eğitici, labarotuvar, bütçede sağlığa ayrılan yeterli pay, ve kültürel seviye için bunların birinin eksikliği, sizi yarı yolda, hastayı ölüm döşeğinde bırakır.

Daha diplomanıza elinizi sürmeden Anadolu'nun bilmem neresine, mecburi hizmet yapmak üzere gidersiniz. Hizmet vermek istersiniz ama tıbbi araç gereç yoktur, elinizi attığınız tüm dallar ellerinizde kalır, umutlarınız kırılır.

Bunlar sizin başınıza gelen ve gelecek olanlar. Ya benim başıma gelenlere ne demeli. Uzman olarak yetişecek asistan, angarya çalıştırılır. Günde 100-200 hastaya bakmaktan başını kaldıramaz hale gelir ve eğitilme olanağı bulmadan 4 yılını tamamlar sonra da kovulur gider. O da mecburi hizmete, hiçbir tıbbi cihazı olmayan ilçeye 2 yıllığına gönderilir.

Bu nedenlerle, bir hekim olarak diyorum ki, yeteri kadar eğitilmiş kaliteli hekim, ihtiyaç kadar uzman, (şu anda uzman hekim pratisyen hekimden fazla) yetiştirilmeli. Bu uzmanlar çok iyi yetişmiş olmalı ve her iki yılda bir yeterlilik sınavından geçmeli mecburi hizmet yerine tüm ülkeye yayılmış tüm imkanları sağlanmış sağlık kuruluşları ile birlikte, özendiricilik esasına göre, hekim dağılımı saptanmalı. Geleceğimiz Evren'in iki dudağı arasında değil hekimlik sorumluluğumuzun, hipokrat yeminimizin getirdiği gibi çizilmeli.

Toprak Holdingin karışık işleri

A.Güzel/İstanbul

Halis Toprak Holding A.Ş'ne ait pekçok kuruluşun merkezi İstanbul Şişli Halâskargazi caddesi 301 numaralı binadır.

Temmuz ayı başlarında yolum sözkonusu binaya düştü. Toprak işhanı adını taşıyan bu bina 8 katlı, çift asansörlü. Asansörler 8 kata göre programlı olduğu halde, asansörle ancak 7. kata kadar çıkabilirsiniz. 8. kata çıkmanız için 7. katta durmanız gerekir. 7. katta karşınıza otomatik bir kapı ve görevliler çıkar. 7. katın ön girişinin tam karşısında ve girişin sol tarafında birer adet kamera mevcuttur. Karşınızda resmi üniformalı iki polis memurunu gördüğünüzde şaşırmamak elde değil. Bu polis memurları hergün burada nöbettedirler.

O gün Halis Toprak'dan 4 milyar lira alacağı olan Paktaş işçileri 7. katın girişini işgal etmişlerdi. Görevlilerle sürekli tartışıyorlardı. Hepsinin tek isteği Halis Toprak'ı görebilmek, yakasına yapışarak alacaklarını tahsil edebilmek. Girişte tam bir kargaşa devam ediyordu. Alacağı olan işçiler veryansın ediyorlardı. Tam bu sırada alacaklılardan bir tanesi öne atılarak, "Demek ki devletin polisi hırsızları koruyor, ama bizim gözümüzü korkutamazsınız, alacağımızı ne pahasına olursa olsun alacağız" diye haykırdı.

Bu, işçilerin Halis Toprak Holding'i ikinci işgal edişleriydi. Ama sorunları bir türlü çözülmüyor, alacakları ödenmiyordu.

Kimdi bu Halis Toprak? Diyarbakır Lice doğumlu, 45 yaşlarında bir işadamı. Serveti 100-200 milyar lira arasında olan en zengin 100 Türk'ten bir tanesi. 1980 yılından sonra yıldızı parlayan Halis Toprak Bozüyük civarında iki fabrika kurup üretime geçirmişti. Kağıt ve seramik satışları iyi gidiyor, seramik mamülleri % 700-800 kârla satılıyordu. Bu durumda işçilerin alacağı olan 4 milyar lira nasıl olur da ödenemezdi.

Halis Toprak'a ait firmaların şu anda bankalara olan ticari kredi borcu 80 milyar civarında. Kredi faizlerini de ödemediği herkes tarafından biliniyor. Ticari kredi faizleri oranı % 65,4'tür. Bir sene sonra ana para + faiz tutarı 133 milyar lirayı bulacak. Bir Halis Toprakzede, "Acaba bunu nasıl ödeyecek?" diyordu.

Oysa Halis Toprak'ın ANAP'ın değişik il ve ilçelerine bol miktarda bağışta bulunduğu da herkesçe biliniyor. ANAP'lı milletvekilleri sık sık Toprak binasına uğrarken, ANAP Başkanı, T.C. Başbakanı Turgut Özal da Halis Toprak'ın Bozüyük'teki tesislerinin üst tarafında bulunan villasında ağırlanmış, sabaha kadar konuşmalar devam etmiştir. Hem de Toprak binasının alacaklı işçiler tarafından işgalinden on gün sonra.

Tutuklu annelerinin düzenlediği gece

Bilge Kanatlı/İstanbul

19 Temmuz Cumartesi günü Şan tiyatrosunda **"Damla kendini tamamlayınca damlar"** adı verilen bir geceyi izledim. Genç amatör topluluukların güzel katkıları ile zenginleştirilen gecenin gerçek doruğu, annelerden birinin, oturduğu yerden söylediği türküyle yaşandı. Duygularını, düşüncelerini alkış ile dile getiren izleyicilerin coşkuya kapılarak sloganlar atması, akışın doğal parçası, bastırılmış seslerin doğal taşmasıydı. Türkünün ardından sahneye çağrılan annelerin beyaz giysiler içindeki görüntüleri karşısında duygularını denetlemekte güçlük çeken izleyiciler, salonu alkıştan çınlatırken, gözlerinden yaşların süzülmesini engelleyemiyorlardı. Sahnede duran anneler, gençlerin armağını olan kırmızı gülleri çocuklarını sarar gibi kollarıyla sarıyorlardı. Bir ana, "yavrularım, biz yalnız işkence altında ölen, idam edilen, şu anda cezaevinde eziyet ve baskı altında tutulanların değil hepinizin anasıyız" sözleriyle bütün annelerin duygularını dile getirdi. Gece sırasında gelirleri cezaevine gönderilmek üzere kitaplar ve cezaevindekilerin sanat çalışmaları satışa sunuldu.

Pazartesi günü, "tertip komitesi"nde bulunanlar, ifadeleri alınmak üzere polis tarafından emniyete götürüldüler. Sorgulama annelerce düzenlenen bu gecenin ardında bir örgüt aramak amacıyla yapılıyordu. Ancak şimdilik kapatmak zorunda kaldılar. Anneler, gerçekten soruşturmanın kapatılıp kapatılmadığı ile pek ilgilenmiyorlar. Başarının sevincini gölgeletmemeye kararlı görünüyorlar.

kısa...kısa...kısa

- SHP Genel Başkanı Erdal İnönü, eski siyasilere konan yasağın kaldırılması için anayasada değişiklik yapılmak üzere referanduma gidilmesi yolundaki öneri konusunda "eski siyasilere konan yasaklara karşı olduklarını söyledi. SHP referandum yapılacaksa bu yasakların yanısıra TCK'nun 141, 142 ve 163. maddelerinin de dahil edilmesini" savunuyor.
- SHP Genel Başkan Yardımcısı Tevfik Çavdar, Kuzey Irak'taki Kürt yerleşim merkezlerinin Türk Hava Kuvvetleri'ne bağlı savaş uçakları tarafından bombalanmasına karşı çıktı. "Saldırıyla açılan kapının Türkiye'yi maceraya götürebileceğine" işaret eden Çavdar, "Son kararname bize İsrailvari ilginç bir yolun açılmakta olduğunu gösteriyor" şeklinde konuştu. Tevfik Çavdar, Doğu ve Güneydoğu'da meydana gelen olaylardan bizzat Özal hükümetinin sorumlu olduğunu kaydetti.
- Türk-İş, ara seçim yapılacak illerden Gaziantep'te 31 Ağustos, Samsun'da 6 Eylül, Zonguldak'ta 13 Eylül, Manisa'da da 21 Eylül günlerinde miting yapılacağını açıkladı. Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Orhan Balaban konuyla ilgili demecinde, mitingleri hiç kimsenin engelleyemeyeceğini, işçi sorunlarının kamuoyuna anlatmak için tek geçerli yolun meydanlardan seslenmek olduğunu belirterek, "yasakların özgürlüklerden daha çok olduğu ülkelerde demokrasi yok demektir" dedi.
- Hak-İş Konfederasyonu'na bağlı Öz İplik-İş Sendikası, Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasına toplu sözleşmelerde ortak tutum alma önerisinde bulundu. Öz İplik-İş sendikası tarafından yapılan çağrıda, "iki sendikanın aralarındaki görüş ayrılıklarını bir yana bırakarak asli müştereklerde birlik oluşturabilecekleri" vurgulandı.

ANAP'A OY YOK !

Başı sayfa 1'de

nafın kepenk kapatmasına, kredisiz kalmasına yol açan partidir... Gecekondu yıkan, ev yıkan, yuva yıkan parti işte bu partidir. Ahlaksızlığın, fuhuşun artmasının sorumlusu ANAP'tır. Bu parti bugüne kadar halk için tek bir çivi bile çakmadı. Tam tersine yabancılarla anlaşarak, emperyalistlerle işbirliği yaparak kurulmuş fabrikaları talan etti. satışa çıkardı. ANAP'ın göz boyamak için yaptıkları, yıktıklarının yanında milyonda bir bile değildir.

Yurttaşlar,

ANAP seçimlerden sonra baskıyı daha artırmayı, sansürü koyulaştırmayı planlıyor. Ceza yasasını daha ağırlaştırmak için hazırlanan tasarı seçim sonrasını bekliyor. Seçim sonrasını bekleyenler arasında IMF ve ABD de var.

IMF yeni bir anlaşma ile ücretlerin, maaşların, köylülerin gelirlerinin daha da düşürülmesini, ülkenin kaynaklarının daha büyük bölümünün borç ödemeye ayrılmasını sağlamayı umuyor.

ABD henüz sonuçlanmamış olan ve onaylanması ülkemiz için tam bir felaket demek olan Savunma İşbirliği Anlaşması'nı onaylatmayı umuyor. ANAP hükümeti emperyalistlerin kendisinden beklediği bu adımları atabilmek için seçim sonuçlarını bekliyor.

ANAP'ı durdurmak, bu kör gidişe bir dur demek için ara seçimlerde ANAP'a oy vermeyelim!

Yurttaşlar,

ANAP'ın "bana oy vermezseniz huzur ve istikrar bozulur, Avrupa Amerika bize kredi vermez" şantajı tümüyle yalandır. Türkiye'nin çıkarına ekonomik ve ticari ilişkileri ancak demokratik bir yönetim eliyle sağlanabilir. Huzur ve istikrar yalnızca demokratik Türkiye'de olur. Bugün huzurlu olan halk işçiler, emekçiler, değil, bu devirde kasalarını doldurma fırsatı bulan tekel patronları, parababalarıdır. ANAP'ın huzur dediği halkın elinin kolunun bağlı kalması, Türkiye'ye sessizliğin egemen olmasıdır. Halk için huzur ve istikrar ise hakkını arayabilmek, konuşabilmek, göğsünü gere gere hakkını savunabilmek demektir.

İşçiler, emekçiler, kardeşler,

Seçim toplantılarında ve olanak bulduğun her yerde:

Grev ve özgür toplu sözleşme hakkı! Önündeki tüm engellerin kaldırılması! İşten çıkarmaların durdurulması! Koşulsuz genel politik af çıkarılması, işkencelere son verilmesi! Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün gerçekleşmesi!

Doğu'da Kürt halkı üzerindeki teröre son verilmesi!

ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması'nın fesh edilmesi! istemlerini yükseltin DEMOKRATİK TÜRKİYE için mücadele edin!

Yurttaşlar,

ANAP'a oy vermeyin, ANAP'ı durdurmak için, muhalefet adayları içinden işçilerin, emekçilerin hakkını hukukunu savunan, barış, bağımsızlık, ulusal egemenlik ve demokrasi için çalışanlara oy verin! ANAP'ı durdurmak için sandık başına!

ANAP'a oy yok!

26.8.1986
TKP MK

KADINLAR İÇİNDEKİ...

Başı sayfa 5'de

Aydın kadınlar içinde çalışan grup, bu kesimde ilgi çeken tartışma konularında hazırlık yapıyor ve mümkün olan en çok sayıda kadını ortak çalışmaya yönlendirecek şekilde bu tartışmalara katılıyor.

Basın-yayın grubu, kadın örgütlenmesini ideolojik yönden beslemek ve ajitasyon-propaganda malzemesi sağlamak için çalışıyor. Legal basında kadın sorununun ele alınması için çaba gösteriyor.

Böyle bir çalışmanın kısa sürede geniş bir kadın potansiyelini kucaklayacağı şimdiden görülüyor. Bunların içinden gelişmeye en açık kadınları partimizin saflarına kazanmak elbette amacımızdır. Bu çalışmalarda görev alan komünist kadınlar, bu giderek genişleyecek kadın örgütlenmelerinin demokrasi mücadelesi içinde yoğrularak yasal kadın örgütlenmelerine doğru yönelmesini destekleyecektir.

Biz yasal demokratik kadın örgütlenmesinin ya da örgütlenmelerinin geçmişte olduğundan farklı olarak, mutlaka farklı politik görüşten en geniş kadınları birleştirmesi gerektiği görüşündeyiz.

Kendi dışımızdaki çeşitli amaçlarla kurulmuş kadın örgütleri de ilgi alanımızın dışında değildir. Buralardaki çalışmalarımız da, en geniş kadın yığınlarına ulaşabilme, başka politik etkiler altındaki kadınlarla ortak çalışmalar yapabilme amacına yöneliktir. Deneylerimiz SHP'li, DSP'li, RP'li, Atatürkçü kadınlarla belli bir politik görüşü olmayan liberal anlayışlı kadınlarla ve feminist ideolojinin etkisi altında olan kadınlarla güncel görevler için somut işbirlikleri yapmanın olanaklı olduğunu gösteriyor. Bütün bu çalışmalarımızda partimizin politikasına kadınlara kadın sorunundan yola çıkarak kavratmayı ilke edindik.

Ulusal demokrasi alternatifinin geniş kadın yığınlarının desteğini kazanacağına inanıyor, bunun için çalışıyoruz.

NÜKLEER DENEMELER DURDURULSUN!

Başı sayfa 1'de

teklediğini açıklamıştır. Sosyalist Enternasyonal Başkanı'nın ve Birleşmiş Milletler Genel Sekteri'nin yanı sıra, birçok ülkede komünist partileri, sosyal demokrat partiler, liberal partiler, sendikalar, kamuoyunda tanınmış kişiler ve yığın örgütlerinin temsilcileri, Sovyetler Birliği'nin kararını ve nükleer güç sahibi ülkelerin nükleer denemeleri durdurmak için bir anlaşma imzalaması istemini destekliyorlar. Devlet ve hükümet başkanlarından ev kadınlarına, Sovyet kamuoyundan Amerikan kamuoyu temsilcilerine kadar herhes, yalnız ve yalnızca nükleer silahları daha da korkunçlaştıran nükleer denemelerin durdurulması için birşeyler yapmak sorumluluğunu duymaktadır.

Türkiye'de ise, Evren-Özal yönetimi bu konuda tek bir açıklama yapmamıştır. Moskova'da Sovyet başbakanına, "Silahsızlanma davasında dünyada gerçek barış ve huzur sağlanmasına yönelik çabaları Türkiye her zaman içtenlikle desteklemiştir. Vurgulamak isterim ki, komşumuz Sovyetler Birliği'nin son zamanlarda bu alandaki yapıcı girişimlerini biz ilgiyle izlemekteyiz" demiş olan Özal, bu sözlerini niçin somut eyleme dönüştürmüyor? Sınır ötemizde bir yıldır tek bir nükleer deneme bile yapılmamış olması, Türkiye'yi hiç mi ilgilendirmiyor?

Türkiye Komünist Partisi, tüm sağduyulu, yurtsever, demokrat, barışsever insanlarımıza sesleniyor: Özal hükümetinin nükleer denemelerin durdurulması ve nükleer güçler arasında deneme yapmama üzerine bir anlaşma imzalanmasını destekleyen bir tutum alması için baskıyı artırın! TKP, tüm muhalefet partilerine, Türk-İş'e ve öteki sendikalara, meslek ve yığın örgütlerine sesleniyor: Nükleer denemelerin durdurulması için sesinizi yükseltin!

Üzerinde ölüm bulutlarının dolaştığı bir dünya ve her an bulutların adam öldüreceği bir Türkiye istemeyen herkes birşeyler yapabilir ve yapmalıdır!

21 Ağustos 1986

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

TÜRKİYE KÜRDİSTANI'NDA TERÖR

Başı sayfa 1'de

Irak'da masum Kürt halkına karşı girişilen terörist saldırının gerisinde Türkiye'yi Irak-İran savaşına adım adım karıştırma, ağır kayıplara uğrayan bu iki ülke üzerinde Türkiye vasıtasıyla ABD'nin hegemonyacı emellerini gerçekleştirme planı yatıyor. Bölgede barışı tehdit eden bu son Reaganvari terörist saldırı ülkemizin, barış ve demokrasi güçlerinin sert tepkisiyle karşılaşıyor. Bir hükümet kararnamesiyle komşu devletlerin topraklarında askeri harekat başlatılması ülkemizin güvenliği açısından tasavur edilemeyecek ölçüde büyük bir tehlike yaratıyor. Şimdi her aklı başında insan şu gerçeği görüyor. Türkiye her an halkın iradesi dışında yalnızca Evren-Özal ve onların işortağı bakanlarının imzalarıyla kendisini bir savaş cehenneminin içinde bulabilir.

Yurdunu seven hiç kimse bu memleketin kaderini Evren'lerin-Özal'ların kararına bırakamaz. Halkın iradesiyle kurulmuş bir parlamento dışında hiç kimse ülkenin geleceğini ilgilendiren barış savaş sorununda keyfi karar alma hakkına sahip değildir.

TKP, yabancı devlet topraklarında askeri operasyon yapma yetkisi veren karanamenin iptalini ve Türkiye Kürdistanı'nda yürütülen terör ve baskıların derhal durdurulmasını talep ediyor.

16 Ağustos 1986

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Siyonist Ağırlıklı Emperyalist Kumpas

Başı sayfa 6'da

sonra Gama şirketiyle Hava Elektronik Sanayii (HAVELSAN), F-16'ların radar ve elektronik aygıtlarını yapmak için Westinghouse ile ortaklık kurmuşlardır. Gama şirketi, F-16 uçaklarının "offset" kapsamında General Dynamics ve Sabancı Holding'le birlikte Ankara Hilton Oteli projesi içinde de yer almıştır.

Şahinkaya'nın **"sırdaş hesab"**ına 1 milyon 400 bin dolar yatırdığı belirtilen Ayhan Hâkimoğlu'nun sahibi olduğu **Aydın Corporation** ise, F-16 anlaşmasından çok önce, 1982 yılında HAVELSAN'a ortak edilmiştir.

KİT'lere kurulan tuzak

F-16 anlaşmasıyla General Dynamics, başta boraks ve kobalt olmak üzere, stratejik madenlerimizi ucuza kapatırken, bu silah tekelinin bankeri durumundaki **Lazard** ve **Morgan** grubu, Etibank'ın ve KİT'lerin tasfiyesi için planlar hazırlanmıştır. Bilindiği gibi, ülkemiz dünya boraks yataklarının üçte ikisine sahiptir. Boraks yataklarımız bugünkü râyiçle 400 trilyon lira değerindedir. **Boraks**, bir bakıma, **Türkiye'nin petrolüdür.** Boraks üzerine gözbebeğimiz gibi titrememiz gerekir. Işte boraksımıza karşı cinayet burada işlenmekte, KIT'lerin peyderpey tasfiye planlarını hazırlayan Morgan grubu, Etibank'ın bor tesislerinin bir an önce satılmasını önermektedir (**Cumhuriyet**, 26 Şubat 1986). Böylece Etibank'ın devreden çıkarılması ve boraks rezervlerimizin önemli bir bölümünün Morgan grubuna bağlı **US Borax'**a geçmesi öngörülmektedir. Tuzak böylesinedir.

Merkez Bankası'na kurulan kapan

1930 yılında Atatürk'ün kurdurduğu ve ulusal maliye sistemimizin belkemiği olan Merkez Bankası'nın danışmanlığı ise altı yıldır bu Lazand ve Lehman gruplarının elindedir. Lazard, Lehman, bir de Warburg grubuna, her yıl Merkez Bankası'na **"dış borçların yönetimi ve yabancı sermayeye açılma alanında"** akıl hocalığı yaptığı için, her yıl banka kasasından 6 milyon dolar ödenmektedir. Ancak dış borçların yönetimi konusunda çağdaş tefecilerin bir de üste para alarak verdikleri akıl, beklenebileceği gibi, borçları azaltmak şöyle dursun, daha da azdırmış, bir kangren durumuna getirmiştir. Dış borçlarımız 10 milyar dolardan 28 milyara çıkmış, ulusal gelir ise 70 milyar dolardan 50 milyar dolara düşmüştür. Merkez Bankası, KİT'lerin mali kredilerini, yani candamarını kesme kararı almıştır. KİT'lerden binlerce işçi çıkarılmıştır. Ülkemiz hem yoksullaşır, hem de emperyalist-Siyonist tefecilerin borç tuzağına düşerken, gelir dağılımı işçilerin, emekçilerin, sabit ve dar gelirlilerin zararına daha da bozulmuştur.

"Sırdaş hesap"

Son olarak şunu belirtelim. Özal'ın New York'ta iken kaldığı Carlyle Oteli'ndeki odasından eksik olmayan ziyaretçileri arasında şu üç isme raslıyoruz: Lazard grubunun şefi ve ABD'deki Siyonist lobinin bir numaralı yöneticisi **Bialkin,** şimdi silah sanayii için paçaları sıvayan Profilo patronu Jak Kamhi ve Aydın Corporation'ın patronu 29 yıllık ABD yurttaşı Ayhan Hâkimoğlu (**Cumhuriyet,** 23 Ekim 1985). Hani şu Tahsin Şahinkaya'nın "sırdaş hesab"ına 1 milyon 400 bin dolar yatırdığı belirtilen Hâkimoğlu. Özal'la birlikte ABD'de.

"Sırdaş hesab"ın, kara paranın bizdeki mucidi ise, Eli Acıman'dır (**Milliyet,** Yılmaz Çetiner, 11 Ağustos 1986). Amerikan Thompson gurubunun ortağı, Manajans'ın sahibi, Özal'ın seçim kampanyasının reklamlarını yürüten, bir ayağı Israil'deki "yurttaşımız" Eli Acıman..

Yurdumuza karşı kurulan emperyalist-Siyonist kumpas işte böylesinedir. Türkiye Komünist Partisi, "ABD'yi ve diktatörlüğü durdurun!" derken bütün halkımızı işte bu kumpası kırmaya, ülkemizin İsrail'le kolkola bölgede ABD'nin bir jandarması gibi hareket etmesini önlemeye çağırıyor.

Tezler Üzerine İlk..

Başı sayfa 5'de

ğu yaratacağı unutulmamalıdır. Bizce sunuş bölümü de çok uzundur. Başka bölümlerde tekrar edilen birçok fikir var bu bölümde.

Tezlerde ilgi çekici, kimilerine yeni gelebilecek yanlar var. Örneğin "İslam kültürünün hümanist ögeleri". Gerçekten böylesi ögeler vardır. Ama bunlar açılmalıdır. Kemalistlerle ilgili tez de parti basınında işlenmelidir.

Bizce bütün konularda sadece parti merkezine değil, üyelere de görev düşüyor. Özellikle partimizin yeni ele aldığı ulusal kültür, tarihe yaklaşım gibi konularda, bu alanlarda bilgi ve çalışması olan yoldaşlar bir dizi katkı yapabilir.

Parti bölümü çok önemli ve yolgöstericidir. Herşeyden önce komünistlerde birşeylerin yenilenmesi ve değişmesi gerektiğine işaret ediyor. Deneylerimize ve bugünkü pratiğimize eleştirel bir yaklaşım her satırda görülüyor. Bunları anlayabilmek ve sindirebilmek gerekiyor. Tüm parti böylesi bir değerlendirmeyi bekliyor ve istiyordu. Şimdi herkes tezlerde hem kendinden birşey görebilir ve hem de en önemlisi kendini yenileyebilir ve yenilemelidir.

Parti içi demokrasi konusu çok önemli. Bunun tam anlamıyla yaşama geçmesi için her çabayı göstermeliyiz. Bizim mücadele koşullarımız, buyrukçuluk, herşeyi gözaçıp kapayıncaya kadar anlatıvermek gibi eğilimlerin boyatması için çok elverişli. Ama tartışma, belgeleri, yayınları, raporları alıp vermek, gidip görüşmek, denetlemek, yön vermek, okumak, yığından sempatizandan görüş almak, sorulan sorulara yanıt verebilmek, eleştiriye katlanmak, bütün bunlar çok emek, özel çaba gerektiriyor. Zor ama, olması gereken budur.

Şimdi her yönetici mücadeleye katılan herkesin olanaklarını daha iyi kullanmasına yardımcı olmak durumundadır. Bir de, "bütün bunlar şimdiye kadar neden yapılma[illegible] diyenlere, "işte, buyrun", demeliyiz. Hiçbir eleştiri ve öneri boşa gitmemiştir.

Biz bu yolda uzun zamandır tezlerde belirtilen şekilde çalışmayı başa aldık. Gördüğümüz şu ki, bu yolu açma uğraşı, geçmişte edinilmiş olumsuz alışkanlıklar nedeniyle yavaş ilerlemektedir. Yukarıdan bekleme, girişimcilikte bulunmama, parti politikasını kullanarak kendi başına olayları yo rumlamada, çevreyi değerlendirmede yaratıcı olamama, bilinenleri tekrarlama, somut olmama, daha çok işin genel kısmıyla ilgilenme giderek azalsa da var. Şimdi tezler bütün bunları aşmada bize somut yol gösteriyor.

BARIŞ SORUNUNUN YENİ BOYUTU

Başı sayfa 10'da

Üçüncüsü, toplumsal ilerlemenin gelişmesi, barışın temelini güçlendirir ve onu garanti altına alır. Barışın en sağlam garantisi sosyalizmdir. Barış için mücadelenin birincil önemi, toplumsal ilerleme mücadelesini yavaşlatmak anlamına asla gelmemektedir. Toplumsal ilerleme için verilen her mücadele aynı zamanda barış için mücadeleye de katkıdır. Uluslararası ilişkilerde barış içinde yanyana yaşama, ne sınıf mücadelesinin ne de halkların ulusal ve sosyal kurtuluşları için mücadelenin ortadan kalkması anlamına gelmez. Barış toplumsal ilerlemeye karşı değil, toplumsal ilerlemeyle birlikte korunabilir.

Görüldüğü gibi barış için mücadele salt bir dış politika sorunu ya da tekil bir enternasyonalist görev olarak ele alınamaz. Günümüzde komünist partilerinin politik stratejileri eskisinden çok daha fazla uluslararası ile ulusal olanın sıkı ilişkisiyle belirlenmektedir. Örneğin bu çerçevede emperyalizmin en saldırgan ve gerici çevrelerinin Türkiye'yi saldırgan politikalarına araç etmelerinin önüne geçme ülkemizde barış mücadelesinin bir numaralı sorunu olarak beliriyor. Bu nasıl gerçekleşebilir? TKP'nin Barış ve Ulusal Demokrasi Programı bu sorunun yanıtını veriyor. Günümüzde komünist partileri, barış mücadelesinin stratejilerinde objektif olarak aldığı yeri netleştirme ve toplumsal mücadele hedeflerinin onunla karşılıklı ilişki içinde somutlaştırma sürecini yaşıyorlar. 5. Kongre çizgisinin bir devamı olarak TKP'nin Ulusal Konferans Tezleri de bu yönde yeni bir adım olmuştur.

Toplumsal gelişmenin yasallıkları kuşkusuz günümüzde de geçerliğini koruyorlar. Ama yine durumun özelliklerini dikkate alarak bu yasallıkların işleyişini, bu özellikleri içerecek biçimde netleştirmek, Marksist-Lenist teoriyi yeni koşullara uygulayarak onu yaratıcı bir biçimde geliştirmek de güncel bir sorundur.

Y.Andropov, 1983 Haziran MK Plenumu'nda konuya şöyle değiniyordu "Dünyanın üzerinde dolaşan bir nükleer savaş tehlikesi, bizi **tüm komünist hareketin faaliyetinin temel anlamını yeni bir tarzda değerlendirmeye** doğru götürüyor." (abç) (4)

SBKP'nin 27. Kongresi, bu süreçte önemli ve bütün ülkelerin komünistlerine yol gösteren yeni bir adım olmuştur.

---

(1) M.Gorbaçov; SBKP 27. Kongresi'ne Sunulan SBKP MK Politik Raporu, TKP Yayınları, s. 7.
(2) V.İ.Lenin, **Toplu Yapıtlar,** (Alm.) C.33, s. 250.
(3) K.Marks, Uluslararası İşçi Birliği İçin Mesaj, Marks-Engels, **Yapıtlar,** C.16, s. 13 (Alm.)
(4) Y.Andropov, SBKP MK Plenumu'nda Okuduğu Rapor, **Yol ve Amaç,** sayı 1, s.21.

ATILIM *15 Günlük Gazete. Herausgeber: Ermis Verlag. Satz/Dizgi, Umbruch/Tertip, Druck/Baskı: Eigene Herstellung. İsteme Adresi: Postfach 101016. 4300 Essen 1. Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 36050105. Knt. Nr. 712703. Fiyatı: 1DM. Abone: 1 yıllık 48DM*

BARIŞ SORUNUNUN YENİ BOYUTU

Reşat DOĞAN
TKP MK Politik Büro Üyesi

1 Eylül Dünya Barış Günü yaklaşırken, Sovyetler Birliği'nin nükleer denemeleri belirli bir süre için yeniden ertelemesi, dünya barış güçlerini Washington'daki nükleer savaş kışkırtıcılarına karşı yeni bir atılım için yüreklendiren, etkin bir adım oldu. SBKP MK Genel Sekreteri M.Gorbaçov-Sovyetler Birliği'nin aldığı bu kararın gerekçelerini SBKP'nin 27. Kongresi'nin uluslararası sorunlarla ilgili şu ana fikrine bağladı: "Günümüz dünyasının gelişmesindeki değişiklikler öylesine derin ve önemli ki, **yeni bir anlayış** ve bu gelişmenin bütün etmenlerinin bütünsel bir çözümlemesi gerekiyor. (abç) (1)

Atom çağının yeni politik mantığı, her şeyden önce barış sorununun günümüzdeki önemini doğru olarak kavrayan bir mantıktır. Gerçekçilik ve sağ duyu temelinde, önyargı ve dogmalara takılıp kalmayan yaratıcı bir düşünce tarzıdır. TKP'nin 5. Plenumunda onaylanan "Barış, ulusal güvenlik ve ulusal egemenlik alternatifi" ve Ulusal Konferans öncesi tartışmaya açılan bir dizi konudaki alternatif görüşler ve hepsini özetleyen tezler, SBKP 27. Kongesi'ndeki bu ana fikri dikkate alan bir anlayışla hazırlanmıştır.

Barış sorununun günümüzdeki önemini doğru olarak kavramak ne demektir? Yalnızca bazı yönlerine değinebileceğimiz bu konunun bütünüyle kavranması, hem SBKP 27. Kongre belgelerinin, hem de TKP'nin Ulusal Konferans tezlerinin ve alternatif görüşlerinin anlaşılmasında ve yaşama geçirilmesinde kanımızca büyük önem taşıyor.

Birincisi, barış günümüzde tarihte hiç olmadığı kadar ciddi bir tehlikeyle karşı karşıyadır. İlk kez tüm insanların, hatta tüm canlıların varlığı tehdit altındadır. Bu, kapitalist ülke halklarını korkutmak için uydurulmuş abartmalı bir iddia değildir. Yeryüzünde bugün varolan silahların % 10'u bile dünyayı yaşamın olanaksız olduğu bir gezegen haline getirmeye yeterlidir. Ama asıl tehlikeli olan, bu silahların varlığı değil, onların emperyalizmin en saldırgan ve gerici güçlerinin elinde bulunması ve bu güçlerin 80'li yıllarda açıkça aşırı silahlanma ve çatışma politikasını uygulamaya başlamış olmalarıdır. New York Times gazetesinin bazı bölümlerini yayınladığı gizli bir belgeye göre Pentagon'un temel askersel doktrini 1984-88 arasında caydırma stratejisinden savaş yürütme stratejisine dönüşecektir. Üstelik, askersel tekniğin bugün vardığı aşamada, nükleer silahların Reagan yönetiminin bile iradesi dışında, teknik bazı süreçlerin sonucunda ateşlenmesi tehlikesi de hayali değil, reel bir tehlikedir.

İkincisi, emperyalizmin en saldırgan ve gerici çevrelerinin bu politikası onların kimi zaman sanıldığı gibi çok güçlü olduklarını göstermiyor. Tersine, "neo globalizm" diye de adlandırılan bu politika emperyalizmin iç ve dış varlık koşullarının kötüleşmesine, genel bunalımının devresel bunalımlarla içiçe geçerek derinleşmesine karşı en saldırgan güçlerin gerici bir çıkış yolu arama denemesidir. Sosyalizmi aşırı silahlanmaya zorlayarak güçsüz bırakma, askersel üstünlük sağlayarak nükleer santajla veya sosyalizmi yok ederek tarihin tekerleğini geri çevirme, ABD'nin dünya egemenliğini kurma ve gelişmekte olan ülkeleri haydutça sömürme amaçlarını güden bu stratejinin temel gücü ABD askersel-endüstri kompleksidir. Bu kompleksin çekirdeğini oluşturan 42 silah tekelini harekete geçiren başlıca etken, özellikle yıldızlar savaşı SDI projesinden vuracakları astronomik kârlardır. İşte "neo globalizm" politikasından çıkarı olan tek çevre, ABD'deki bu aşırı sağcı, militarist gruplaşma ve onların emperyalist sisteme bağlı ülkelerdeki uzantılarıdır. Bu bir avuç nükleer savaş kundakçısıyla tüm insanlığın çıkarları çelişmektedir. Bu politikanın sonuçları en başta barışı ve yeryüzünde insanlığın varlığını ve aynı anda sosyalizmin varlığını ve gelişmesini, gelişmekte olan ülkelerin ulusal egemenliğini ve ekonomik gelişmesini emekçilerin sosyal haklarını tehdit etmektedir.

Üçüncüsü bu saldırgan stratejinin ardında objektif etkenler vardır ve bu stratejinin amaçlarına ulaşması ciddi bir tehlikedir, ama bir yasallık değildir. Bir kez, bu politikayla emperyalizmin hiçbir sorunu çözülemiyor. Sonra ABD Finans kapitalinin bir kesiminin temsilcileri örneğin Kennedy, Mac Namara, Ball, Vance gibi bugün ağırlıkta olmamalarına rağmen bu politikaya karşıdır. Bilindiği gibi Lenin, "Burjuva kampında sorunun savaşçı çözümünden yana olanlarla, ne kadar yetersiz olursa olsun, pasifizme eğilimi olanlar" (2) arasındaki farka büyük önem veriyordu. Bunlardan önemlisi, uluslararası güçler dengesi bugün henüz çatışmadan yumuşamaya dönüşü sağlayamıyor, ama emperyalizmi barış içinde yanyana yaşamaya zorlayacak yeni olanaklar ortaya çıkıyor. Her şeyden önce Sovyetler Birliği, 70'li yıllarda kurduğu askersel-stratejik dengenin bozulmasına izin vermemiştir. Öte yandan dinamik, kapsamlı ve sonuç almaya yönelik bir barış politikasıyla Reagan yönetimini politik olarak geriletmiştir. Ayrıca 80'li yıllarda kapitalist ülkelerde daha önce görülmemiş çapta bir barış hareketi yükselmiştir. Gelişmekte olan ülkelerde barış sorununun yeni boyutları yeni yeni kavranmakta ve örneğin bağlantısız ülkeler hareketi giderek barış mücadelesine daha aktif olarak angaje olmaktadır. Gerçekçilik ve sağduyu temelinde dünya çapında bir güçler koalisyonu oluşmaktadır.

Barış sorununun günümüzdeki yeni önemi barış ve toplumsal ilerleme arasındaki karşılıklı ilişkiye de yeni özellikler kazandırmıştır. Özetle söyleyecek olursak, barışın belirleyici rolü artarken, aynı anda her ikisi arasındaki birlik ve karşılıklı etkileşim de güçlenmiştir. Bu ilişkiyi en genel çerçevesiyle şöyle açıklayabiliriz.

Birincisi, günümüzde barış, toplumsal gelişmenin mutlak ön koşuludur. Çünkü insanlığın yokolduğu bir dünyada toplumsal ilerlemeden söz bile edilemez. Barış, işçi sınıfının tarihsel misyonu içinde daha başından beri, ama dolaylı olarak yer alıyordu: "Böyle bir dış politika için mücadele, işçi sınıfının kurtuluşu için genel mücadelenin içindedir." (3) Marksistler her zaman savaş tehlikesinin ortadan kaldırılması için mücadele etmişlerdir. Komünistler için barış hiçbir zaman taktik değil, her zaman ilkesel önemde bir sorun olmuştur. Lenin, Bolşevik partisinin emperyalist savaşı önlemek için mücadele etmesi, bu başarılamazsa o zaman savaş tehlikesinin kökünü ortadan kaldırmak için emperyalist savaşı devrimci iç savaşa dönüştürmeyi amaçlaması gerektiğini açıklamıştı. Ama bugün toplumsal ilerleme ancak bir atom savaşının önlenmesi koşulunda olanaklıdır. Bir atom savaşını devrime dönüştürme, ya da herhangi bir başka bir biçimde toplumsal ilerleme yönünde kullanma olanağı yoktur. Bu nedenle barış, işçi sınıfının tarihsel misyonu içinde bugün başka hiçbir mücadele amacına bağımlı olmaksızın, araç değil başlı başına bir amaç olarak yer alıyor.

İkincisi, barış için mücadele, toplumsal ilerleme mücadelesinin merkezinde yer alan onun ayrılmaz bir parçasıdır. Emperyalizmin en saldırgan ve gerici güçlerinin aşırı silahlanma ve çatışma politikasının, örneğin gelişmekte olan ülkelerin ulusal egemenliğini, ekonomik gelişmesini nasıl tehdit ettiğini hatırlayalım. Faşizm ve gericilik koşullarında aynı politika demokrasi ve özgürlüğü ortadan kaldıran bir işlev görmekte ve tüm kapitalist ülkelerde halkın ekmeğini küçültmektedir. Dolayısıyla, örneğin Türkiye'de barış için mücadele, aynı anda ulusal egemenlik ve ekonomik bağımsızlık için mücadeledir. Demokrasi için mücadeleyle içiçe geçmiştir. Emekçilerin ekonomik ve sosyal istemleri için mücadeleyle sıkı sıkıya bağlıdır.

Arkası 9. sayfada

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

YURTDIŞI EKİ

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Eylül 1986

Partimizi maddi açıdan da güçlendirmek için daha çok çaba!

İhsan	ff 2.kez	500	Müge		525
Hüseyin	2.kez	1.000	H.Ali		300
Kirkor		80	Dildar		100
Mevlüt		50	Erdoğan		50
Erkan		130	Ali-Dere	ff	100
Rıdvan		600	Mehmet-Doğan		50
Bayram		500	Abdullah		1.000
Hacı		50	Yasemin		1.225
HüseyinB.		50	A.Gengiz		500
Vasvi		50	Miho		200
Selahattin		20	Süleyman		200
Hasan-Kaya		200	Mesut	2.kez	300
Niyazi		50	Sami	2.kez	300
N.Rouge		400	Erdal	2.kez	470
H.Karataş		150	Ayşe	2.kez	125
E.Sayaroğlu		100	Gül	2.kez	1.270
Y.Acar	2.kez	1.100	Aysel	2.kez	240
E.Sayar	2.kez	100	Suna	2.kez	350
15'ler-Koll.	2. k.	10.000	Zeki-Ay		600
Vahap	2.kez	1.000	Zeki	2.kez	1.000
Sinan		500	Ömer	2.kez	430
Gönül		1.000	Rıfat		300
Galip	2.kez	200	Silahtar		20
Cahit		500	H.Sert		500
Selin		601			
Kamil	2.kez	1.000			30.086

Sürecek

OLUMLU PERSPEKTİFLER

M.YILDIZ

Federal Almanya'da yayınlanan ve öteki B.Avrupa ülkelerinde de okunan TÜRKİYE POSTASI artan ölçüde olumlu bir işlev görüyor. Bu gazete ilk günden beri sayfalarında komünistlerin yanısıra öteki sol güçlerin sözcülerinin Kürt yurtseverlerinin solcu aydınların görüşlerini açıklamasına yardımcı oldu, sol güçlerin yakınlaşmasına çalıştı. Dünyamızın ve ülkemizin en yakıcı sorunlarına üzerine daha geniş sol çevrelerin Türkiye Postası'nın birlik yanlısı tutumundan yararlanarak kamuoyuna görüşlerini duyurmaları sol güçlerin birliğine, açıktır ki, önemli bir katkı olacaktır.

Türkiye Postası'nın son sayılarında, günümüzün en önemli sorunu olan savaş mı, barış mı sorunu üzerine Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın ve Halkçı Devrimci Federasyon'un yetkililerinin görüş ve yaklaşımlarını öğrenmek olanağı bulduk. Barışı koruma görevinin çok farklı, hatta karşıt dünya görüşlerine sahip geniş güçleri birleştirebileceği sözkonusu gazetede yayınlanan söyleşilerde bir kere daha görüldü.

Öteyandan bu örgütlerle FİDEF arasında Batı Avrupa'daki göçmen işçilerin sorunlarına çözüm bulma konusunda yapılacak çalışmalarda bir dizi ortak noktanın belirginleştiği de görülüyor.

Bizce bunlar çok olumlu perspektiflere açık gelişmelerdir. Şimdi tartışmaya açılan "Batı Avrupa'daki Politik Faaliyetimiz Üzerine Tezler"de de vurgulandığı gibi "Batı Avrupa'daki legal olanaklardan ve 12 Eylül sonrası gelişmelerin getirdiği genişleyen olanaklardan, partimizin eylem birliği ve bağlaşıklık politikasını yaşama geçirmek amacıyla daha etkin yararlanmak" yurtdışındaki politik faaliyetimizin ana yönlerinden birisidir.

Batı Avrupa'daki ortam birçok bakımdan buradaki Türkiyeli barış ve demokrasi güçlerinin birbirlerini yakından tanımasına, ortak sorunları tartışmasına, ortak iş yapmasına daha elverişlidir. Hem Türkiye'deki demokrasinin kazanılması savaşımının keskinleşen görevleri, hem de Batı Avrupa'daki barış savaşımının yükseltilmesinin artan önemi sözkonusu güçlerin yakınlaşmasını teşvik ediyor. Batı Avrupa halklarının barış savaşımındaki ve öteki genel demokratik savaşımlarda geniş birlikler, yığın hareketleri yaratma deneyimini yakından inceleme olanağı bulan Türkiyeli güçler böylece kendi yakınlaşmalarını olumlu bir şekilde geliştirebilmede elverişli ek önkoşullara sahip oluyorlar. İşte bu olanakların değerlendirilmesiyle, Batı Avrupa Türkiye'deki birlik süreçlerine çok önemli bir katkı yapabilecek, belli bir ivme verebilecek bir köprü işlevi görebilir.

Bu kadar da değil, Türkiyeli göçmen işçiler içinde etkili olan farklı politik akımların işbirliğinin oluşup gelişmesi, geniş göçmen işçi yığınlarının kendi çıkarları çevresinde birleşme eğilimini de olağanüstü güçlendirecektir. Bu onların eşit haklar için savaşımlarını sonuç alıcı kılmak için vazgeçilmez önem taşıyor. Batı Avrupa egemen güçlerini dize getirmede, faşist ve ırkçı akımların işçilerimizi zehirlemesini önlemede ve yabancı düşmanlığını geri püskürtmede, ancak geniş yığınların birliği belirleyici olacaktır.

Düşman heryerde bir ve aynı güçtür. Göçmen işçilerin karşısına dikilen Batı Avrupa gericiliğinin de, Türkiye'deki diktatörlük rejiminin de ardında emperyalizmin en gerici, en saldırgan, militarist kesimi var. Son dönemde bütün kapitalist dünyada etkisini artıran, öne çıkan bu kesim dünya barışını da, demokrasiyi de, emekçi haklarını da tehdit ediyor. O nedenle bu düşmana karşı bir yerde sağlanacak bir birlik, başka yerlerdeki savaşımları da etkileyecek, barış ve demokrasi için, emekçi hakları için birliği heryerde güçlendirecektir. Bu nesneldir. Bizim görevimiz bu birlik ihtiyacına yanıt verecek sorumlu ve yapıcı tutumu yaşama geçirebilmek, başlayan süreci hep birlikte adım adım derinleştirmelidir.

Bu eksiklik artık giderilmelidir !

"Batı Avrupa'daki Politik Faaliyetimiz Üzerine" başlıklı tezler tartışmaya açıldı. Bu tezler incelendiğinde Batı Avrupa'da çalışan komünistlerin ne kadar karmaşık ve giderek daha karmaşıklaşacak sorun ve görevlerle karşı karşıya oldukları daha somut görülüyor.

Kalıcılaşma eğilimi öne çıkan, beklentileri değişmekte olan, yavaş da olsa yaşam tarzları değişen, ortak sorun ve çıkarlar çevresinde birleşebilecek (ayırımcılığa karşı eşit haklar için savaşım) bir Türkiyeli göçmen işçi yığını, biryandan da bu yığın içinde heterojenleşen sosyal-sınıfsal yapı ve ağırlık kazanan özgül sorunlar (gençlik, kadınlar, Kürtler, eğitim vb.) göçmenler için de uzun dönemli çıkarlar ve amaçlar için örgütlenme, savaşıma atılma eğiliminin güçlenmesi, biryandan da farklılıkları dikkate alan daha ayrıntılı ve ayırımlı örgütsel ve politik yaklaşım zorunluluğu; göçmen işçilerin bulundukları ülkelerde işçi sınıfının politik savaşım hedefleri doğrultusunda barış için, gericiliğin güç kazanmasına karşı, işsizliğin artmasına karşı savaşıma çekilmesi, biryandan da Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmaya katılması; Batı Avrupa barış ve demokrasi güçleriyle işbirliğini geliştirmek, biryandan da Türkiyeli sol ve demokratik güçlerin işbirliğini güçlendirmek...

Bu görevler listesi daha da uzatılabilir. Ama açıktır ki, hiçbir parti örgütü ve komünist bütün bu karmaşık görevlerin sonuç alıcı çözüm yollarını bulmanın üstesinden tek başına gelemez. Hele bütün Batı Avrupa ülkeleri için geçerli olan somut görevlerin farklı farklı ülkelerde farklı biçimlerde gündeme geldiği düşünülünce, önde duran sorunların karmaşıklığı daha iyi görülüyor.

Şimdi tezlerin tartışılması, yoldaşların ve parti örgütlerinin görüş değiş tokuşuna, birbirlerinden öğrenme çabalarına partinin deneyleri genellemesine büyük bir katkı olacaktır. Görüşlerimiz daha netleşecektir.

Biz burada, şimdi yeri gelmişken, çok önemli bir başka konuyu ele almak istiyoruz. Şu soruyu sormak istiyoruz: Batı Avrupa'daki parti örgütlerimiz, böylesi karmaşık görevlerin üstesinden

►

Sorumluluğum daha da arttı

Sevinç Karadeniz/Batı Berlin

Bir yoldaş partiye alındığımı bildirdiği gün, hayatımın en mutlu anını yaşadığımı hissediyor, heyecandan söyleyecek söz bulamıyordum. Ben bir sempatizan olarak zaten hiçbir zaman partinin dışında kalmamıştım. Hiçbir zaman daha az sorumlu hissetmemiştim kendimi. Hiçbir zaman da parti üyesi olmakla sorumluluğumun değişeceği ya da bana olan güvenin artacağı gibi bir şey de düşünmemiştim.

Peki ama neden heyecanlandım, neden hayatımın en mutlu anını yaşadım bu haberi alınca? Ben sempatizan olarak üyeliği hak etmek için çalışmadım, ben bu harekete, partiye güvenim, bağlılığım ve komünist kişiliğimi kazanmak için çalıştım. Her zaman kendi kendime "yapabileceğinin en iyisini yaptın mı?" diye sordum. Eksiklerimi, yanlışlarımı görmeye çalıştım. Benim için partiye üye olmanın, parti önünde hesap vermek demek olduğu, üyeliği hak etmenin yalnızca üyeliğe alınmak olmadığı, sürekli bu hakkı kazanmak için çalışmak demek olduğu, kollektif sorumluluğu taşımanın, sorumluluğun artması demek olduğu, işte o gün bütün açıklığı ile belirlendi.

Partimin güvenini kazanabilmiş olmak son derece onurlandırdı beni. Yeni bir dönemin, güveni hak etme döneminin başlangıcı olduğunu hissettim. Şimdi partimin saflarında bir parti üyesi olmak bana kuvvet veriyor. Ancak partinin gücünün yalnızca üyeleri ile değil, sempatizanları ile arttığı gerçeğini de hiçbir zaman unutmuyorum.

Araştırıp öğrenelim

Gök Er/Fransa

Politik çalışma grubumuzda dünyada, bölgemizde ve ülkemizdeki genel politik durum üzerine hazırlanmak görevi bana düşmüştü. Buna hazırlanmak için, parti programını, Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri'ni, plenum raporlarını vb. bir kez daha okudum. Bunların hepsini çıktıklarında hemen alıp okumuştum. Ancak aradan zaman geçtikten sonra tekrar okuduğumda, o zaman okuyup da tam kavramamış olduğum yerleri bu kez kavradığımı, daha iyi anladığımı farkettim. Bu deneyimimden kalkarak kendim için şu dersi çıkardım: Kendi kendimi sürekli yenileyebilmem, yeni gelişmeleri, partinin politikasını kavrayabilmem için, zaman zaman temel belgelerimize tekrar geri dönmek, gözden geçirmek hem yararlıdır, hem zorunludur. Yine de eksik kalan yerler oluyorsa, politik çalışma gruplarımız büyük bir olanaktır. Buralara getirip tartışmalı, sorup, araştırıp öğrenmeliyim.

TKP'yi daha iyi tanımalıyız

Munzur/Avustralya

Geçmişte TKP'yi yanlış tanıdığımı yayınlarınızı düzenli okumaya başladıktan sonra anladım. Bir senedir yayınlarınızı günü gününe izliyorum. Okudukça TKP'yi düşman görenlerin anti marksist konumunu daha iyi kavrıyorum.

Önümüzdeki görev TKP'yi daha ciddi öğrenmektir. TKP'yi tanımayanlara onu tanıtmaktır.

TKP'li değilim ama TKP'nin ciddi bir parti olduğuna inanıyorum. Şimdilik TKP'yi düşman gören anlayışlara karşı durarak tavır alıyorum. TKP düşman değil, demokrasi kavgasında demokrasinin harcı bilinmelidir.

Bildirileri Yırtıyorduk

B.K./FAC

Aramıza yeni bir genç katıldı. Bizleri tanıdıktan sonra şöyle anlatıyor. "Sizler gelip, fabrikanın önünde bildiri dağıtıyordunuz. Aldığımız bildirileri bazı arkadaşlar gibi yırtıp atıyorduk. Hem de okumadan. Çünkü sizlere karşı ötekiler gibi benim de önyargılarım vardı. Onlar komünist ve kötü adamardır, bildirilerini okumadan yırtıp atın diyorlardı, bizlere. Sizleri tanıyıp aranıza katılınca, ne kadar yanlış yaptığımı gördüm. Meğer bildirilerinizde hep doğrulardan söz ediyormuşsunuz. Biz işçilerin haklarını savunuyor, bizim sorunlarımızı dile getiriyormuşsunuz. Hele askerlikle ilgili olarak yapılanlar. Bedelin indirilmesi ile ilgili bir şenlik vardı. Dikkatimi çekti. Katıldım, gece çok güzel geçti. Bir süre sonra bedel 15 bin DM'a indi. O zaman sizin dediklerinize iyice inandım. Şimdi anladım ki biz bildirileri okumamakla yanlış yapmışız. Bıkmadan, yılmadan işçi arkadaşlarımıza doğruları göstermeye çalışmak gerekiyor."

Bundan bizlerin de çıkaracağı dersler vardır.

Alman Komünist Partisi Başkanlık Divanına

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Sizlere, Türkiye komünistlerinin ve ülkemiz işçi sınıfının Alman Komünist Partisi üyesi Berndt Koberstein yoldaşı her zaman sevgi ve saygıyla anacaklarını bildirir.

28 Temmuz'da Nikaragua'daki Wivivi içme suyu tesislerinin yapımında "Tonio Pflaum Brigadı" üyesi olarak çalışmakta olan Berndt Koberstein yoldaşın ABD emperyalizminin güdümündeki karşı devrimci çeteler tarafından öldürülmesi, Türkiye'de ilerici ve yurtsever güçlerin sıralarında nefretle karşılandı. O'nun onunla birlikte 2 Batı Avrupalı ve 2 Nikaragualı uzmanın haince pusuya düşürülüp öldürülmesi emperyalizmin ve işbirlikçilerinin halkların barışçı kuruculuk çalışmalarını baltalama faaliyetlerini ve insan düşmanı çehrelerini bir kez daha açıkça gözler önüne sermiştir. O'nun öldürülmesine karşın ülkenizden 55 yurtsever gencin gönüllü olarak Nikaragua halkının kuruculuk çalışmalarına katılmak üzere yola çıkması, dünya halklarının emperyalizmin yıkım politikasına verdiği açık yanıttır.

Berndt Koberstein yoldaşın anısını, "barış, halklararası dostluk ve dayanışma" belgimizin örnek bir kahramanı olarak her zaman canlı tutacağız.

31.8.1986

Komünist selamlarımızla
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Genel Sekreteri
Haydar KUTLU

▶

gelmede parti basınından yararlanmayı niçin hiç düşünmüyorlar?

ATILIM uzunca bir süredir yurtdışı eki yayınlıyor. Ne yazık ki, bu ek, Batı Avrupa parti örgütlerinin bilinçli ve planlı bir katkısıyla ortaya çıkmıyor. O nedenle de hiçbir şekilde ihtiyaca cevap vermiyor. ATILIM'ın yurtdışı eki, parti örgütlerinin özendirmesiyle de olsa, tek tek üye ve sempatizanların kendi girişimleriyle yolladıkları yazılardan oluşuyor. Bunlar da elbette değerli ve yararlıdır. Ama, parti örgütleri, parti çalışmasında politik faaliyetlerinde saptadıkları sorunları, kazandıkları deneyleri önlerine koydukları hedefleri parti basınına yansıtmazlarsa, nasıl olur da bir örgütün deneylerinden öteki örgütler birşey öğrenebilir?

Parti örgütleri, içinde çalıştıkları yığınların somut sorunlarını parti basınına yansıtmazlarsa, yığınlar partinin onların çıkarlarını savunduğuna kolay kolay ikna olabilir mi?

Parti basını göçmen işçilerin, yurtdışındaki aydınların, politik göçmenlerin tartıştıkları, çözüm aradıkları sorunların şu ya da bu ölçüde aydınlatılmasına çalışmıyorsa, bu kesimler niçin ATILIM'ı arasın, partinin politik çizgisine ilgi duysun?

Artık sorunun önemini görmenin ve gerekeni yapmanın zamanı gelmiştir. Şimdi ulusal konferans hazırlıkları bu açıdan da eksiklerimizi gidermek için bize olanak veriyor.

Batı Avrupa'daki Politik Faaliyetimiz Üzerine Tezler'de işlenen konular daha uzun süre bizlerin araştırma, tartışma somutlama gündemimizde yer alacak. ATILIM'ın yurtdışı eki, bütün bu çalışmalarda etkili bir araç olarak kullanılmalıdır. Batı Avrupa parti örgütleri, bu olanağa sahip çıkmalı yapacakları her çalışmayı örgütlerken bunun parti basınına yansıtılmasını da birlikte örgütlemelidir. Bu eksiklik artık giderilmelidir.

ATILIM